ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων φωνήεν/τα μὲν ἑπτά. α. ε. η. ι. ο. ω. υ.

σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἑπτὰ καὶ δέκα.

τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν. η. ω.

βραχέα δὲ. ε. ο.

δίχρονα δὲ. ᾱ. ι. υ.

ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου.

καταχρηστικῶς δὲ. ᾳ. ῃ. ῳ. υι.

τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν, ἡμίφωνα οἷον. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ.

ὧν διπλᾶ μὲν. ζ. ξ. ψ.

ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρὰ. λ. μ. ν. ρ.

τὰ δὲ, ἄφωνα. οἷον. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. χ.

ὧν ψιλὰ μὲν. κ. π. τ.

δασέα δὲ. θ. φ. χ.

μέσα δὲ. β. γ. δ.

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶν δὲ γραμμάτων, αἱ συλλαβαί. ὅθεν αἱ λέξεις. ἐξ ὧν ὁ λόγος.

τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΙΔΙΩΝ.

προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα / βαρεῖα \ περισπωμένη ~ δασεῖα ‹ ψιλὴ › ἀπόστροφος › ὑφὲν ‿ διαστολή,

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ, τὸ μέντοι προτακτικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό.

ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν ἑπόμενα.

ἀριθμὸν μὲν ἑνικόν. δυϊκόν. πληθυντικόν.

πτῶσιν δὲ, εὐθεῖαν γενικήν. δοτικήν. αἰτιατικήν.

κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ἑν. ἡ εὐθεῖα ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν.

Δυϊ. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.

πλη. ἡ εὐθεῖα οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Ἑνικὰ θηλυκά. ἡ εὐθεῖα ἡ. ἡ γενικὴ τῆς. ἡ δοτικὴ τῇ. ἡ αἰτιατικὴ τήν.

δυϊκά. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τά. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν.

πληθυντικά. ἡ εὐθεῖα αἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ ταῖς. ἡ αἰτιατικὴ τάς.

ἑνικὰ οὐδέτερα. ἡ εὐθεῖα τό. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τό.

δυϊκά. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.

πλη. ἡ εὐθεῖα τά. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τά.

κλητικὴν δὲ οὐδὲν οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ᾽ ἐπίρρημα κλητικόν.

τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Ἀρσενικὰ ἑνι. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν.

δυϊκὰ ὥ. οἷν.

πληθυν. οἵ. ὧν οἷς. οὕς.

Θηλυκά. ἑνικά. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν.

δυϊκὰ ἅ. αἷν.

πλη. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.

ἑνι. οὐδέτερα. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ.

δυϊκὰ ὥ. οἷν.

πληθυντικὰ ἅ. ὧν οἷς. ἅ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δέ. τὸ μὲν κύριον. οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ προσηγορικόν. οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικὸν οἷον εἷς, δύο. τρεῖς.

Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος σχῆμα, ἀριθμόν, πτῶσιν, πρόσωπον.

γένος μὲν ἀρσενικὸν οἷον λόγος. θηλυκόν, οἷον ἐπιστήμη. οὐδέτερον οἷον ἀγαθόν.

οἷον ἀγαθόν.

εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον θέων.

σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος. σύνθετον οἷον φίλιππος.

ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν οἷον θεός. δυϊ. οἷον θεώ. πληθυν. οἷον θεοί.

πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

πρόσωπα δέ, τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνεται δέ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, αἰνείας αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως αἴας αἴαντος.

καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δὲ τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

ΠΡΩΤΗ μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, ληγόντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ἡ εὐθεῖα ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. καὶ ὦ αἰνείας.

ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία.

ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

Ο χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύση καὶ ὦ χρύσης.

τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα.

οἱ χρῦσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρῦσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν εἰς α. ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας. ἢ εἰς ης. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ. ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Η μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. τὴν μαῖαν. ὦ μαῖα.

τὰ μαία. ταῖν μαίαιν. ὦ μάια.

αἱ μαῖαι. τῶν μαιῶν. ταῖς μάιαις. τὰς μάιας. ὦ μαῖαι.

Η μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα.

τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα.

αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Η τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. ὦ τιμή.

τὰ τιμά. ταῖν. τιμαῖν. ὦ τιμά.

αἱ τίμαι. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμάι.

Ιστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρόν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα. ἢ εἰς θα, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτό. α. φυλάσσοντα κλίνεται, μαῖα μαίας. ἡμέρα ἡμέρας. λήδα, λήδας. κισσάιθα, κισσάιθας.

ΤΡΙΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν. καὶ εἰς ον οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ο θεός. τοῦ θεοῦ. τῷ θεῷ. τὸν θεόν. ὦ θεός. καὶ ὦ θεέ.

τὼ θεώ. τοῖν θεοῖν. ὦ θεώ.

οἱ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεούς. ὦ θεοί.

Η ὁδός. τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδός. καὶ ὦ ὁδέ.

τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ.

αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

τὸ καλόν.

τὸ καλὸν. τοῦ καλοῦ. τῷ καλῷ. τὸ καλὸν. ὦ καλόν.

τὼ καλώ. τοῖν καλοῖν. ὦ καλώ.

τὰ καλὰ. τῶν καλῶν. τοῖς καλοῖς. τὰ καλὰ. ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων, οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ, εἰς, ω, ἡ δοτικὴ εἰς. ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως.

τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω.

οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως.

τὰ ἅλω. ταῖν ἅλῳν. ὦ ἅλω.

Αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλως. τὰς ἅλως ὦ ἅλῳ.

Τὸ ἔυγεων. τοῦ ἔυγεω. τῷ ἔυγεῳ. τὸ ἔυγεων. ὦ ἔυγεων.

τὼ ἔυγεω. τοῖν ἔυγεῳν. ὦ ἔυγεω.

τὰ ἔυγεω. τῶν ἔυγεων. τοῖς ἔυγεῳς. τὰ ἔυγεω. ὦ ἔυγεω.

ΠΕΜΠΤΗ κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α. πλὴν τῶν οὐδετέρων.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἴας. καὶ ὦ αἴαν.

τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε.

οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγὼν. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών.

τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε.

αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες.

τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα.

τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε.

τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

τῆς δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθαι.

Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα. οἷον τὰ τοιαῦτα. δημοσθένης. ἀληθές. τεῖχος.

τὰ δὲ ι. ὄφις, σίνηπι

τὰ δὲ α. κρέας.

Τῶν δὲ ὀλιγοπαθῶν τὰ μὲν ευ, βασιλεύς. τὰ δὲ ου, βοῦς.

τὰ δὲ ω. λητώ, αἰδώς.

τὰ δὲ πρῶτον υ. ἡδύς. ἄστυ.

τὰ δὲ δεύτερον υ. βότρυς.

Πῶς δὲ καὶ πῆ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρεῖσθαι ἐν τούτοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

Πάθη τῶν. η. ε. ο.

εο, ου. εϊ, ει. εα, η ει. εε, η ει. εοι, οι. εω, ω.

τοῦ δημοσθένεος. ους. τῷ δημοσθενέϊ. ει. τὸν δημοσθένεα. η.

τὼ δημοσθένεε. η. τοῖν δημοσθενέοιν οῖν.

οἱ δημοσθένεες. εις. τῶν δημοσθενέων. ῶν. τοὺς δημοσθένεας. εις.

τὰ τείχεα. η.

πάθη τῶν ι.

ϊι, ι. ϊε, ι. ϊα, ι.

τῷ ὄφιϊ, ι. οἱ ὄφιες, ις. τοὺς ὄφιας, ις.

τὰ σινήπια, πι.

τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς. ω μεταβάλλει, καὶ τὸ. ι. εἰς. ε.

ὄφιος, εως. ὀφίοιν, εων.

καὶ ὅλως παραλῆγον, ι. εἰς ε. μεταβάλλει, ὥσπερ καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν. η. ε. ο. ὁμοίας.

ὄφεϊ, ει. ὄφεες, εις. ὄφεας, εις. σινήπεα, πη.

πάθη τῶν. α.

αο, ω. αϊ, ᾳ. αοιν, ῳν. αα, α μακρόν. αω, ω.

τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ. ᾳ, τὼ κρέαε, α. τοῖν κρεάοιν, ῷν. τὰ κρέαα. α. τῶν κρεάων, ῶν.

πάθη τῶν, ευ.

εϊ, ει. εε, ει. εα, ει.

τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς.

τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς, βασιλέος. ως. καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ᾽ ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς.

βασιλέος, ῆος. βασιλέϊ, ῆϊ.

πάθη τῶν ου.

οε, ου. οα, ου.

οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας, οῦς.

πάθη τῶν ω. οο, ου. οϊ, οι. οα, ω.

τῆς λητόος, οῦς. τῇ λητόϊ, οῖ. τὴν λητόα, τώ.

τούτων τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως.

τὰ λητώ. ταῖν λητοῖν. αἱ λητοὶ. τῶν λητῶν.

πάθη τῶν προτέρων υ.

εϊ, ῖ. εε, ῆ. εα, ῆ.

τῷ ἡδεϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

πάθη τῶν δευτέρων υ.

υε, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς.

γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἐνικῶν αἰτιατικὴ τῶν τε ου καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδὺς ἡδύν. καὶ ἡ τῶν. ι. ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων, ὄφις ὄφιν.

ονοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμὸς. ὁ δίκαιος. ἡ δικαία. τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ.

τῶν δ' ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε.

εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα. μία μιᾶς μιᾷ μίαν.

ἓν ἑνός ἑνί ἕν.

δύο δυοῖν.

τρεῖς τριῶν.

τρία τριῶν τρισὶ τρία.

τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρας.

τέσσαρα τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδὲ εἷς κλίνεται.

τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγώγων τὸ μὲν, πατρωνυμικόν. τὸ δὲ, συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ παρώνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν.

ἔστι δὲ τὸ μὲν, ἀρσενικὸν πατρωνυμικόν, ἤτοι, εἰς δης, οἷον πρίαμος πριαμίδης, ἥλιος ἡλιάδης. πέλοψ πέλοπος πελοπίδης. ἀτρεὺς ἀτρέως ἀτρείδης. ἢ εἰς ων ἀτρεὺς ἀτρέως ἀτρείων.

τὸ δὲ θηλυκὸν ἤτοι εἰς, ις οἷον πριαμίδης πριαμίς. ἢ εἰς ας. οἷον ἡλιάδης ἡλιάς.

συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς ερος, οἷον πλούσιος πλουσιώτερος πλουσιωτέρα πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων, οἷον καλὸς καλλίων κάλλιον.

ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος πλουσιωτάτη πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς στος οἷον κάλλιστος καλλίστη κάλλιστον.

ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος.

τὸ δὲ εἰς ιον οἷον ἀνθρώπιον.

τὸ δὲ εἰς άδιον οἷον κρεάδιον.

τὸ δὲ εἰς υδριον οἷον λογύδριον.

τὸ δὲ εἰς υλλιον οἷον μειρακύλλιον.

τὸ δὲ εἰς αριον οἷον ποάριον.

τὸ δὲ εἰς αξ οἷον λίθαξ.

τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ θηλυκοῦ οἷον νησίς.

κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος ἀττικὸς δαρικὸς δαρική δαρικόν.

τὸ δὲ εἰς ειος οἷον αἰάντειος αἰαντεία αἰάντειον.

παρώνυμον δὲ θέων ἀπὸ τοῦ θεός.

ῥηματικὸν

ῥηματικὸν δὲ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΡΗΜΑ δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω.
τὸ δὲ παθητικὸν οἷον τύπτομαι.
τὸ δὲ μέσον εἴτουν κοινὸν οἷον βιάζομαι.
τὸ δὲ οὐδέτερον οἷον ὑγιαίνω.
τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν οἷον μάχομαι.
τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν οἷον πάσχω.

ἔτι, τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἷον τέρπω.
τὸ δὲ εἰς ω περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως οἷον ποιῶ.
τὸ δὲ εἰς μι οἷον τίθημι.
παρεπόμενα δ᾽ ἔχει εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισιν.

εἶδος μὲν πρωτότυπον. οἷον ἄρδω.
παράγωγον. οἷον ἀρδεύω.

σχῆμα δὲ ἁπλοῦν οἷον φρονῶ.
σύνθετον οἷον καταφρονῶ.

ἀριθμὸν ἑνικὸν οἷον λέγω.
δυϊκὸν οἷον λέγετον.
πληθυντικὸν οἷον λέγουσιν.

πρόσωπον δὲ πρῶτον οἷον γράφω.
δεύτερον οἷον γράφεις.
τρίτον οἷον γράφει.

χρόνον δὲ εἴτουν πτῶσιν, ἐνεστῶτα. παρατατικὸν. μέλλοντα. ἀόριστον.

παρακείμενον. ὑπερσυντέλικον.

Ἐγκλίσεις δὲ ὁριστικὴν, προστακτικὴν, εὐκτικὴν, ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον.

κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτουν συζυγίαι ἔσωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων. μία δὲ τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ χρονική.

Πρώτη μὲν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, οἷον λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ.

ὁ ἐνεστὼς τύπτω.

ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον.

ὁ μέλλων τύψω.

ὁ ἀόριστος ἔτυψα.

ὁ παρακείμενος τέτυφα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν.

ὁ ἀόριστος β. ἔτυπον.

ὁ μέλλων β. τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς τύπτομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐτυπτόμην.

ὁ μέλλων τύψομαι.

ὁ ἀόριστος. α. ἐτυψάμην.

ὁ παρακείμενος τέτυπα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύπειν.

ὁ ἀόριστος.

ὁ ἀόριστος. β. ἐτυπόμην.

ὁ μέλλων. β. τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς τύπτομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐτυπτόμην.

ὁ παρακείμενος τέτυμμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην.

ὁ ἀόριστος. ά. ἐτύφθην.

ὁ μέλλων. ά. τυφθήσομαι.

ὁ ἀόριστος. β. ἐτύπην.

ὁ β μέλλων τυπήσομαι.

ὁ μετὸ λίγον μέλλων τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν γ ἢ κ ἢ χ ἢ κτ ἢ σσ ἢ ττ ἢ ζ. οἷον λέγω πλέκω ἔχω τίκτω ὀρύττω παίζω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ χ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς πλέκω.

ὁ παρατατικὸς ἔπλεκον.

ὁ μέλλων πλέξω.

ὁ ἀόριστος ἔπλεξα.

ὁ παρακείμενος πέπλεχα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέχειν.

ὁ β ἀόριστος ἔπλακον.

ὁ β μέλλων πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς πλέκομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐπλεκόμην.

ὁ μέλλων πλέξομαι.

ὁ ἀόριστος ἐπλεξάμην.

ὁ παρακείμενος πέπλοκα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλόκειν.

ὁ β ἀόριστος ἐπλακόμην.

ὁ β μέλλων πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς πλέκομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐπλεκόμην.

ὁ παρακείμενος πέπλεγμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέγμην.

ὁ ἀόριστος ἐπλέχθην.

ὁ μέλλων πλεχθήσομαι.

ὁ β ἀόριστος ἐπλάκην.

ὁ β μέλλων πλακήσομαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ δ ἢ θ ἢ τ ἢ ζ ἢ πτ ἢ ω καθαροῦ, οἷον ᾄδω πλήθω ἀνύτω φράζω πλάπτω ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

Ὁ ἐνεστὼς ἀκούω.

ὁ παρατατικὸς

ὁ παρατατικὸς ἤκουον.

ὁ. μ. ἀκούσω.

ὁ ἀόριστος ἤκουσα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκούκειν.

ὁ β ἀόριστος ἤκοον.

ὁ β μ. ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς ἀκούομαι.

ὁ παρατατικὸς ἠκουόμην.

ὁ μέλλων ἀκούσομαι.

ὁ ἀόριστος ἠκουσάμην.

ὁ παρακείμενος ἤκουα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκούειν.

ὁ β ἀόριστος ἠκοόμην.

ὁ β μέλλων ἀκοοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς ἀκούομαι.

ὁ παρατατικὸς ἠκοόμην.

ὁ παρακείμενος ἤκουσμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἠκούσμην.

ὁ ἀόριστος ἠκούσθην.

ὁ μέλλων ἀκουσθήσομαι.

ὁ β ἀόριστος ἠκόην.

L ὁ β μ.

ὁ β μ. ἀκοήσομαι.

ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς σπείρω.

ὁ παρατατικὸς ἔσπειρον.

ὁ μέλλων σπερῶ.

ὁ ἀόριστος ἔσπειρα.

ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσπάρκειν.

ὁ β ἀόριστος ἔσπαρον.

ὁ β μέλλων σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς σπείρομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐσπειρόμην.

ὁ μ. σπεροῦμαι.

ὁ ἀόριστος ἐσπειράμην.

ὁ παρακείμενος ἔσπορα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσπόρειν.

ὁ β ἀόριστος ἐσπαρόμην.

ὁ β μέλλων σπαροῦμαι.

παθητικά.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς πείρομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐπειρόμην.

ὁ παρακείμενος ἔπαρμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπάρμην.

ὁ ἀόριστος ἐπάρθην.

ὁ μέλλων παρθήσομαι.

ὁ β ἀόριστος ἐπάρην.

ὁ β μέλλων παρήσομαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἐπάρσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς .μι. ληγόντων ἁπάντων οἷον ἵστημι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω γίνεται οἷον ἱστάω ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω. τιθέω τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω οἷον διδόω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω ζεύγνυμι.

καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου καὶ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην, εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν ὅθεν παράγεται, ἵστημι ἵσταμαι. τίθημι τίθεμαι. δίδωμι δίδομαι. ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.

καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνεται ἀναλόγως. ἵστην ἱστὰς ἱστάντος ἱσταίην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος, οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν παρακείμενός ἐστιν.

ὁ παρατ. δὲ καὶ ἀόρι. β εἰς ν. μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεςὼς τίθημι.

ὁ παρατατικὸς ἐτίθην.

ὁ β ἀόριςος ἔθην.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεςὼς τίθεμαι.

ὁ παρατατικὸς ἐτιθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεςὼς τίθεμαι.

ὁ παρατατικὸς ἐτιθέμην.

ὁ παρακείμενος τέθειμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτεθείμην.

ὁ ἀόριςος ἐτέθην.

ὁ μέλλων τεθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεςὼς ἵςημι.

ὁ παρατατικὸς ἵςην.

ὁ β ἀόριςος ἔςην.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεςὼς ἵςαμαι.

ὁ παρατατικὸς ἱςάμην.

ὁ β ἀόριςος ἐςάμην.

παθητικά.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς ἵσαμαι.

ὁ παρατατικὸς ἱσάμην.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐσάμην.

ὁ ἀόριστος ἐστάθην.

ὁ μέλλων σταθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς δίδωμι.

ὁ παρατατικὸς ἐδίδων.

ὁ β ἀόριστος ἔδων.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστὼς δίδομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐδιδόμην.

ὁ β ἀόριστος ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς δίδομαι.

ὁ παρατατικὸς ἐδιδόμην.

ὁ παρακείμενος δέδομαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδόμην.

ὁ ἀόριστος ἐδόθην.

ὁ μέλλων δοθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμι.

ὁ παρατατικὸς ἐζεύγνυν.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

ὁ ἐνεστὼς ζεύγνυμαι.

ὁ παρατατικὸς ἐζευγνύμην.

σύμφωνα τοῦ μέλλοντος ψ. ξ. σ. ἀμετάβολα.

Ἰστέον ὅτι τὸ α. ε. ο. ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ᾽ αὑτὰ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε. α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η. ει. ευ, ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων.

Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε.

τύπτω τύπτομαι.

ἔτυπτον ἐτυπτόμην.

τύψω τύψομαι.

ἔτυψα ἐτυψάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ᾽ ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ᾽ ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ ἀ. ἀορίστου καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. τὸ γενικὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω.

Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τὶς προσωπικὴ ὧδε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν.

τύπτω τύπτεις τύπτει.

τύπτετον τύπτετον.

τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν.

παρατατικός.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε.

ἐτύπτετον ἐτυπτέτην.

ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.

τὸ προστακτικόν.

τύπτε τυπτέτω.

τύπτετον τυπτέτων.

τύπτετε τυπτέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι.

τύπτοιτον τυπτοίτην.

τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν.

τὸ ὑποτακτικὸν

ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ.

τύπτητον τύπτητον.

τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτειν.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικόν.

τύψω τύψεις τύψει.

τύψετον τύψετον.

τύψομεν τύψετε τύψουσιν.

τὸ εὐκτικόν.

τύψοιμι τύψοις τύψοι.
τύψοιτον τυψοίτην.
τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψειν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. α΄.

τὸ ὁριστικόν.

ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε.
ἐτύψατον ἐτυψάτην.
ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

τὸ προστακτικόν.

τύψον τυψάτω.
τύψατον τυψάτων.
τύψατε τυψάτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύψαιμι τύψαις τύψαι.
τύψαιτον τυψαίτην.
τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ.
τύψητον τύψητον.
τύψωμεν τύψητε τύψωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

τέτυφα τέτυφας τέτυφε.

τετύφατον τετύφατον.

τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυφε τετυφέτω.

τετύφετον τετυφέτων.

τετύφετε τετυφέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι.

τετύφοιτον τετυφοίτην.

τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ.

τετύφητον τετύφητον.

τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυφέναι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

ἐπτύφαν ἐπτύφες ἐπτύφα.

ἐπτύφατον ἐπτυφείτην.

ἐπτύφαμεν ἐπτύφατε ἐπτύφασαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὁριστικόν.

ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε.

ἐτύπετον ἐτυπέτην.

ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον.

τὸ προστακτικόν.

τύπε τυπέτω.

τύπετον τυπέτων.

τύπετε τυπέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύποιμι τύποις τύποι.

τύποιτον τυποίτην.

τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ.

τύπητον τύπητον.

τύπωμεν τύπητε τύπωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖν.

ΜΕΛΛΩΝ. β.

τὸ ὁριστικόν.

τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ.

τυπεῖτον τυπεῖτον.

τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν.

τὸ εὐκτικόν.

τυποῖμι τυποῖς τυποῖ.

τυποῖτον τυποίτην.

τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖν.

ΜΕΣΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν.

τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται.

τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον.

τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο.

ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην.

ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

τὸ προστακτικόν.

τύπτου τυπτέσθω.

τύπτεσθον τυπτέσθων.

τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο.

τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην.

τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται.

τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον.

τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεσθαι.

ΜΕΛΛΩΝ. ά.

τὸ ὁριστικόν.

τύψομαι τύψῃ τύψεται.

τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον.

τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται.

τὸ εὐκτικόν.

τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο.

τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην.

τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά.

τὸ ὁριστικόν.

ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο.

ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην.

ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο.

τὸ προστακτικόν.

τύψαι τυψάσθω.

τύψασθον τυψάσθων.

τύψασθε τυψάσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο.

τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην.

τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψηται.

τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον.

τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε.

τετύπατον τετύπατον.

τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυπε τετυπέτω.

τετύπετον τετυπέτων.

τετύπετε τετυπέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τετύποιμι τετύποις τετύποι.

τετύποιτον τετυποίτην.

τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ.

τετύπητον τετύπητον.

τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυπέναι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει.

ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην.

ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο.

ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην.

ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.

τὸ προστακτικόν.

τυποῦ τυπέσθω.

τύπεσθον

τύπτεσθον τυπτέσθων.

τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμην τύποιο τύποιτο.

τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην.

τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται.

ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον.

ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπτέσθαι.

ΜΕΛΛΩΝ. β.

τὸ ὁριστικόν.

τυποῦμαι τυπῇ τυπτεῖται.

τυπτούμεθον τυπτεῖσθον τυπτεῖσθον.

τυπούμεθα τυπτεῖσθε τυποῦνται.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμην τυποῖο τυποῖτο.

τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην.

τυποίμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν.

ἑνικὰ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται.

δυϊ. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον.

πλη. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο.

ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην.

ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

τὸ προστακτικόν.

τύπτου τυπτέσθω.

τύπτεσθον τυπτέσθων.

τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο.

τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην.

τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται.

ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον.

ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεσθαι.

παρακείμενος.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται.

τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο.

ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην.

ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφατο.

τὸ προστακτικόν. τέτυψο τετύφθω

τέτυφθον τετύφθων. τέτυφθε τετύφθωσαν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τετύφθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά.

τὸ ὁριστικόν. ἑνικὰ ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη.

δυϊκὰ ἐτύφθητον ἐτυφθήτην.

πλη. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.

τὸ προστακτικόν. ἑνικὰ τύφθητι τυφθήτω.

δυϊκὰ τύφθητον τυφθήτων.

πλη. τύφθητε τυφθήτωσαν.

τὸ εὐκτικόν. ἑνικὰ τυφθείην τυφθείης τυφθείη.

δυϊκὰ τυφθείητον τυφθειήτην.

πλη. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν καὶ τυφθεῖεν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἑνικὰ ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ.

δυϊκὰ ἐὰν τυφθῆτον τυφθῆτον.

πλη. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.

 τὸ ἀπαρέμφατον.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ. ά.

τὸ ὁριστικὸν. ἑνικὰ τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται.
δυϊκὰ τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον.
πλη. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται.

τὸ εὐκτικὸν. ἑνικὰ τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο.
δυϊκὰ τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην.
πλη. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικόν. ἑνικὰ ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη.
δυϊκὰ ἐτύπητον ἐτυπήτην.
πλη. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν.

τὸ προστακτικόν. ἑνικὰ τύπηθι τυπήτω.
δυϊκὰ τύπητον τυπήτων.
πλη. τύπητε τυπήτωσαν.

τὸ εὐκτικόν. ἑνικὰ τυπείην τυπείης τυπείη.
δυϊκὰ τυπείητον τυπειήτην.
πλη. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἑνικὰ ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ.
δυϊκὰ ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον.
πλη. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυπῆναι.

μέλλων. β.

ΜΕΛΛΩΝ. β.

τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται.
δυϊκά. τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον.
πλη. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται.

τὸ εὐκτικόν. ἑνικά. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο.
δυϊκά. τυπησοίμεθον τυπήσοισθον τυπησοίσθην.
πλη. τυπησοίμεθα τυπήσοισθε τυπήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθαι.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικόν. ἑνικά. τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται.
δυϊκά. τετυψόμεθον τετύψεσθον τετύψεσθον.
πλη. τετυψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται.

τὸ εὐκτικόν. ἑνικά. τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο.
δυϊκά. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην.
πλη. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. τίθημι τίθης τίθησι.
τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε τιθέασιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν.

τὸ προστακτικόν. τίθετι τιθέτω.

τίθετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν. τιθείην τιθείης τιθείη.

τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τιθῶ, ἐὰν τιθῇς, ἐὰν τιθῇ.

ἐὰν τιθῆτον, ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν, ἐὰν τιθῆτε, ἐὰν τιθῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τιθέναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικόν. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.

τὸ προστακτικόν. θέτι καὶ θὲς θέτω. θέτον θέτων. θέτε θέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν. θείην θείης θείη.

θείητον θειήτην. θείημεν θείητε θείησαν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν θῶ θῇς θῇ, ἐὰν θῆτον, ἐὰν θῆτον.

ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε, ἐὰν θῶσι.

τὸ ἀπαρέμφατον. θεῖναι.

ΜΕΣΑ ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται.

τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο.

ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

τὸ προστακτικόν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω.

τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν. τιθείμην τίθειο τίθειτο.

τιθείμεθον τίθαιθον τιθείθην. τιθείμεθα τίθαιθε τίθαιντο.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται.

ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον.

ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τίθεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὁριστικόν. ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο.

καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται.

τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο.

ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

τὸ προστακτικόν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω.

τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν. τιθείμην τίθαιο τίθαιτο.

τιθείμεθον τίθαισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθαισθε τίθαιντο.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται.

ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον.

ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τίθεσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. τέθειμαι τέθεισαι τέθειται.

τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον. τεθείμεθα τέθεισθε τέθεινται.

τὸ εὐκτικόν. τεθείμην τεθεῖο τεθεῖτο.

τεθείμεθον τεθεῖσθον τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ, ἐὰν τεθῆται.

ἐὰν τεθώμεθον, ἐὰν τεθῆσθον, ἐὰν τεθῆσθον.

ἐὰν τεθώμεθα, ἐὰν τεθῆσθε, ἐὰν τεθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθεῖσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο.

ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο.

τὸ προστακτικόν. τέθεισο τεθείσθω.

τέθεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά.

τὸ ὁριστικόν. ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη.

ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν.

τὸ προστακτικόν. τέθητι τεθήτω.

τέθητον τεθήτων. τέθητε τεθήτωσαν.

τὸ εὐκτικόν. τεθείην τεθείης τεθείη.

τεθείητον τεθειήτην. τεθείημεν τεθείητε τεθείησαν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τεθῶ, ἐὰν τεθῇς, ἐὰν τεθῇ.

ἐὰν τεθῆτον, ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν, ἐὰν τεθῆτε, ἐὰν τεθῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ. α.

τὸ ὁριστικὸν τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται.

τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον. τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται.

τὸ εὐκτικὸν. τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο.

τεθησοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην.

τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστὼς.

τὸ ὁριστικὸν. ἵστημι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἵστην.

τὸ προστακτικὸν. ἵσταθι.

τὸ εὐκτικὸν. ἱσταίην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν ἱστῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἱστάναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικὸν. ἔστην.

τὸ προστακτικὸν. στάθι.

τὸ εὐκτικὸν. σταίην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν στῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἱστάναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά. ἐνεστὼς.

τὸ ὁριστικὸν. ἵσταμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἱστάμην.

τὸ προστακτικὸν.

τὸ προστατικόν. ἵστασο.

τὸ εὐκτικόν. ἱσταίμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν ἱστῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἵστασθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. ἕσταμαι.

τὸ εὐκτικόν. ἑσταίμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν ἑστῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἑστάσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. ἑστάμην.

τὸ προστακτικόν. ἕστασο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά.

τὸ ὁριστικόν. ἐστάθην.

τὸ προστακτικόν. στάθητι.

τὸ εὐκτικόν. σταθείην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν σταθῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. σταθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ. ά.

τὸ ὁριστικόν. σταθήσομαι.

τὸ εὐκτικόν. σταθησοίμην.

τὸ ἀπαρέμφατον. σταθήσεσθαι.

ἐνεργητικά.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. δίδωμι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἐδίδων.

τὸ προστακτικόν. δίδοθι.

τὸ εὐκτικόν. διδοίην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν διδῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. διδόναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικόν. ἔδων.

τὸ προστακτικόν. δός.

τὸ εὐκτικόν. δοίην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν δῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. δοῦναι.

ΜΕΣΑ καὶ ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. δίδομαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἐδιδόμην.

τὸ προστακτικόν. δίδοσο καὶ δίδου.

τὸ εὐκτικόν. διδοίμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν διδῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δίδοσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. δέδομαι.

τὸ εὐκτικόν. δεδοίμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν δεδῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δεδόσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν. ἐδεδόμην.

τὸ προστακτικόν. δέδοσο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. α.

τὸ ὁριστικόν. ἐδόθην.

τὸ προστακτικόν. δόθητι.

τὸ εὐκτικόν. δοθείην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν δοθῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον. δοθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικόν. δοθήσομαι.

τὸ εὐκτικόν. δοθησοίμην.

τὸ ἀπαρέμφατον. δοθήσεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικόν. ἐδόμην.

τὸ προστακτικόν. δόσο. καὶ δοῦ.

τὸ εὐκτικόν. δοίμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν δῶμαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. δόσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν. ζεύγνυμι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἐζεύγνυν.

τὸ προσακτικόν. ζεύγνυθι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζευγνῦναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

τὸ ὁριστικόν. ζεύγνυμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἐζευγνύμην.

τὸ προσακτικόν. ζεύγνυσο.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζεύγνυσθαι.

Οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

τὸ ὁριστικόν. τύπτω.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἔτυπτον.

τὸ προσακτικόν. τύπτε.

τὸ εὐκτικόν. τύπτοιμι.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπτω.

τὸ ἀπαρέμφατον. τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ιστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ διὰ ω παραλήγοντα, διὰ τὸ αὐτὸ ω ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά, ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ. ἐὰν δῶ δῷς δῷ.

Οτι τῶν εἰς μι, τὰ διὰ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικήν. οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει.

Οτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα κάθαρον, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω.

πάχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάς δέ τε καὶ τοσάσδε.

καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α. τὸ δέ, ε. τὸ δὲ ο.

πάθη τῶν α.

αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ω. αου, ῶ. αῃ, α. αοι, ῷ.

βοάω, ῶ.

βοάεις, ᾷς.

βοάετον, ᾶτον.

βοάομεν, ῶμεν.

βοάουσι, ῶσι.

βοάῃ, ᾶ.

βοάοιμι, ῷμι.

πάθη τῶν ε.

εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εῃ, ῇ. εοι, οῖ.

ποιέω, ῶ.

ποιέεις, εῖς.

ποιέετον, εῖτον.

ποιέομεν, οῦμεν.

ποιέουσι, οῦσι.

ποιέῃ, ῇ.

ποιέοιμι, οῖμι.

πάθη τῶν ο.

οω, ῶ. οε, ου. οο, ου. οου, οῦ. ωῃ, ῷ ου. οοι, οῖ. ἐν διφθόγγῳ ἥτινιοῦν. πλὴν

πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου.

χρυσόω, ῶ.

χρυσόεις, οῖς.

χρυσόετον, οῦτον.

χρυσόομεν, οῦμεν.

χρυσόουσι, οῦσι.

χρυσόοιμι, οῖμι.

χρυσόῃ, οῖ.

χρυσόωμεν, ῶμεν.

χρυσώητε, ῶτε, οῦτε.

χρυσόειν, οῦν.

τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες τοῦ ληκτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου προφέρονται, ποιοῖμι ποιοίην.

Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαν. ποιοίησαν.

Ἴδια δὲ τὰ ε καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάρεξ δισύλλαβα ὄντα.

Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα, ὡς ἐπὶ τοῦ πλεῖσον, πλέω, πλεύσω.

Ὅτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔσιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τὴν λήγουσαν, διὰ συμφώνων δυοῖν, οἷον τέτυπται, πέπλεκται. διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα τετύφαται λέγοντες, καὶ πεπλέχαται,

 ἢ εἰς

ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον ἢ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν.

εἰμὶ εἶ ἐστίν.

ἐστὸν ἐστόν.

ἐσμὲν ἐστὲ εἰσίν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἦν ἦς ἦν.

ἦτον ἤτην.

ἦμεν ἦτε ἦσαν.

τὸ προστακτικόν.

ἴσθι καὶ ἔσο ἔστω.

ἔστον ἔστων.

ἔστε ἔστωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

εἴην εἴης εἴη.

εἴητον εἰήτην.

εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ.

ἐὰν ἦτον, ἐὰν ἦτον.

ἐὰν ὦμεν,

ἐὰν ὦμεν, ἐὰν ἦτε, ἐὰν ὦσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. εἶναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικόν.

ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται.

ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον.

ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

τὸ εὐκτικόν.

ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο.

ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην.

ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα. κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστὼς. τύπτω.

ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον.

τὸ ἀρσενικόν. ὁ τύπτων.

τὸ θηλυκὸν

τὸ θηλυκὸν ἡ τύπτουσα. τὸ οὐδέτερον. τὸ τύπτον.

ΜΕΛΛΩΝ. ά. τύψω.

ὁ τύψων. ἡ τύψουσα. τὸ τύψον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά. ἔτυψα.

ὁ τύψας. ἡ τύψασα. τὸ τύψαν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ καὶ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ. τέτυφα.

ὁ τετυφὼς. ἡ τετυφυῖα. τὸ τετυφός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτυπον.

ὁ τυπὼν. ἡ τυποῦσα. τὸ τυπόν.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπῶ.

ὁ τυπῶν. ἡ τυποῦσα. τὸ τυποῦν.

ΜΕΣΑ.

ἐνεστὼς. τύπτομαι.

ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. ά. τύψομαι.

ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά. ἐτυψάμην.

ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τέτυπα.

ὁ τετυπὼς. ἡ τετυπυῖα. τὸ τετυπός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἐτυπόμην.

ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυποῦμαι.

ὁ τυπούμενος.

ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστὼς. τύπτομαι.

ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τέτυμμαι.

ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ά. ἐτύφθην.

ὁ τυφθεὶς. ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν.

ΜΕΛΛΩΝ. ά. τυφθήσομαι.

ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἐτύπην.

ὁ τυπεὶς. ἡ τυπεῖσα. τὸ τυπέν.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπήσομαι.

ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον.

ΜΕΤΌΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΩΝ. τετύψομαι.

ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη. τὸ τετυψόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστὼς. τίθημι, ἐτίθην.

ὁ τιθεὶς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β΄. ἔθην.

ὁ θεὶς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν.

Ἐνεστὼς. ἵστημι ἵστην.

ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα. τὸ ἱστάν.

Αόριστος. β. ἔστην.

ὁ στάς. ἡ στᾶσα. τὸ στάν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. δίδωμι ἐδίδων.

ὁ διδούς. ἡ διδοῦσα. τὸ διδόν.

Αόριστος. β. ἔδων.

ὁ δούς. ἡ δοῦσα. τὸ δόν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυν.

ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευγνύν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. εἰμὶ ἦν.

ὁ ὤν. ἡ οὖσα. τὸ ὄν.

Μέλλων. ἔσομαι.

ὁ ἐσόμενος. ἡ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον.

κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν.

τῶν δὲ ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρων, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται. πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος.

ἡ δὲ κτητική.

ἡ δὲ δεικτική.

ἡ δὲ ἀναφορική.

ἡ δὲ σύνθετος.

ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμοὺς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς, ἐγὼ, σὺ, ὃς.

κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται.

ΕΝΙΚΑ.

Ἡ εὐθεῖα, ἐγώ.

ἡ γενική, ἐμοῦ.

ἡ δοτική, ἐμοί.

ἡ αἰτιατική, ἐμέ.

δυϊκά. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική νῶ.

ἡ γενική καὶ δοτική νῷν.

πλη. ἡ εὐθεῖα, ἡμεῖς.

ἡ γενική, ἡμῶν.

ἡ δοτική, ἡμῖν.

ἡ αἰτιατική, ἡμᾶς.

ἑνικά. σύ, σοῦ, σοί, σέ.

δυϊκά. σφώ σφῶν.

πλη. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

ἑνικά. ὃς, οὗ, οἷ, ἕ.

δυϊκά. σφέ σφίν.

πλη. σφεῖς σφῶν σφίσι σφᾶς.

κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμενα ὀκτὼ, ἐμός σός ἑός νωΐτερος σφωΐτερος ἡμέτερος ὑμέτερος σφέτερος, ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται, ἐμός ἐμή ἐμόν, νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἣ δὲ κλιθήσεται, δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικαὶ δὲ, δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι οὗτος αὕτη τοῦτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο, καὶ κλινόμεναι ὧδε.

ἑνικά. οὗτος τούτου τούτῳ τοῦτον. ὦ οὗτος.
δυϊκά. τούτω τούτοιν. ὦ τούτω.
πλη. οὗτοι τούτων τούτοις τούτους ὦ οὗτοι.

ἑνικά. αὕτη ταύτης ταύτῃ ταύτην. ὦ αὕτη.
δυϊκά. ταύτα ταύταιν. ὦ ταῦτα.
πλη. αὗται τούτων ταύταις ταύτας ὦ αὗται.

ἑνικά. τοῦτο τούτου τούτῳ τοῦτο. ὦ τοῦτο.
δυϊκά. τούτω τούτοιν. ὦ τούτω.
πλη. ταῦτα τούτων τούτοις ταῦτα ὦ ταῦτα.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἐκεῖνος ἐκείνου.
ἐκείνη ἐκείνης.
ἐκεῖνο ἐκείνου, ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Ἀναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτός αὐτή αὐτό. ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ αὐτὸς ἐγώ ἢ σύ ἢ ἐκεῖνος.

σύνθετοι.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι, ἐμαυτοῦ σαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ λεγόμεναι τριγενῶς.

καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. σαυτοῦ σαυτῷ σαυτόν.

αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφόλον. αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διηρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος. ἡ δὲ δισύλλαβος. παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι. εἰ ἐπιδέχεται τόνον, τὸ ψιλοῦσθαι. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχὺ καταληκτέον πλὴν δυοῖν.

Θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἷον νῦν. τότε. ποτέ. ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. ἀεί.

τὸ δὲ τόπου οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόρρω. ἐγγύς. ἐναντίως. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα, μακράν.

τὸ δὲ ποιότητος οἷον εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἃ. δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδόν, βοτρυδόν. ἀγεληδόν.

τὸ δὲ ποσότητος οἷον ἅπαξ. δὶς. τρὶς. πολλάκις ὀλιγάκις.

τὸ δὲ ἀθροίσεως, οἷον ἅμα. ὁμοῦ συλλήβδην. ἀθρόως.

τὸ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ, χωρὶς, διχῆ.

τὸ δὲ ἐξαιρέσεως οἷον πλὴν.

τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἑξῆς. ἐφεξῆς. εὐθέως. ἐξαίφνης, αὐτίκα. παραχρῆμα.

τὸ δὲ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς. ὥσπερ. καθὰ. καθάπερ.

τὸ δὲ ἀποστάσεως οἷον ὥστε.

τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον. ἧττον.

τὸ δὲ ἐπιτάσεως οἷον λίαν. ἄγαν. μάλιστα. πάνυ. σφόδρα.

τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἡσυχῆ. μόγις.

τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως, ἦ.

τὸ δὲ κατωμόσεως. οἷον νή. ναί.

τὸ δὲ καταφάσεως οἷον ναί.

τὸ δὲ ἀπωμόσεως οἷον μά.

τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα.

τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς. μή.

τὸ δὲ εἰκασμοῦ οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν.

τὸ δὲ ἐρωτήσεως οἷον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα. πῶς.

τὸ δὲ δείξεως οἷον ἰδού. ἠνί. ὧδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε.

τὸ δὲ κλήσεως, οἷον ὦ.

τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον ἤγουν. οἷον. τουτέστιν. εἴτουν.

τὸ δὲ θέσεως οἷον ἀναγνωστέον. γραπτέον.

τὸ δὲ εὐχῆς οἷον εἴθε. ὤφελον.

τὸ δὲ

τὸ δὲ σχετλιασμοῦ οἷον ἆ. ὢ. ἰού. οἴμοι. φεῦ.

τὸ δὲ θαυμασμοῦ οἷον ὦ. φεῦ.

τὸ δὲ ἐκπλήξεως οἷον ἆ. ἡράκλεις.

τὸ δὲ θειασμοῦ οἷον εὐοῖ. εὐάν.

Ἔχει δὲ παρεπόμενα εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον, οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον, οἷον ἑτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον, οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δὲ, ὁ μὲν, συμπλεκτικός. οἷον μέν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ. αὐτάρ.

ὁ δὲ διαζευκτικός οἷον ἤ. ἤτοι.

ὁ δὲ συναπτικός οἷον εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ.

ὁ δὲ παρασυναπτικός οἷον ἐπεί. ἐπειδή.

ὁ δὲ αἰτιολογικός οἷον ἵνα. ὅπως. γάρ. ὅτι. διότι.

ὁ δὲ ἀπορηματικός οἷον ἆρα. εἶτα. μῶν. μή.

ὁ δὲ συλλογιστικός οἷον ἄρα. ἀλλά. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν.

ὁ δὲ παραπληρωματικός οἷον δή. ποῦ. τοί. δῆτα. πέρ. πῶ. μήν. οὖν. γέ.

ὁ δὲ δυνητικός οἷον ἄν.

ὁ δὲ διακριτικὸς εἴτουν ἐπιλεκτικός. οἷον ἤ.

ὁ δὲ ἐλαττωτικὸς οἷον γοῦν γέ.

ὁ δὲ ἐναντιωματικὸς οἷον ὅμως. καίτοι. καίπερ.

Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος οἷον ἐπειδή.

περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες καὶ πλείω αἴτια τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά.

Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν, α, η, ε, ο, ω, προτακτικά. τὰ δὲ ι, υ, ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι ἐπιπλεκόμενα, συνιστᾶσι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ ὑιὸς, ἅρπυια, μυῖα. διφθόγγοι γὰρ, καὶ αἱ. ῃ, ῳ, ηυ, ᾳ, η καταχρηστικῶς, ἡ δὲ ωυ ἰώνων. ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α, ε, ο. μεταβολικά, μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον, τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ. η. ι. υ. ω, ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα, ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχοῦ, πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι. προσλαμβάνει.

Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται, τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ. τὰ δὲ λ, μ, ν, ρ, ἀμετάβολα, οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος, ἕλλην, ἕλληνος.

Τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὥστε τὸ μὲν β. μέσον

τοῦ, π, καὶ φ, εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ, γ. μέσον τοῦ, κ καὶ χ. τὸ δὲ δ μέσον τοῦ, θ καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ, τὸ μέντοι μακρὸν, τὸ δὲ, βραχὺ, τὸ δὲ, κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ, τὸ μὲν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει ἁπλοῦς. συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ συλλαβή. ἐπιπλοκὴ δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα, τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις.

Λόγος δὲ, τῇ μὲν, ἐντεινόμενος, τῇ δὲ, ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος, καὶ ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ διαστολὴ, πάθη.

Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος.

Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῶς, οἷον τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα.

Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι.

Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, ἄνθρωπος, ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥῆμα.

Τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ ὑφὲν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν, ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα.

Τῆς δὲ διαστολῆς. ὑφ' ἓν τῶν συντιθεμένων διάκρισιν τινὰ δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ

ἐθνικόντι

ἐθνικὸν τι ἐστίν, οἷον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁποῖός τις. καὶ περιληπτικόν, δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον, ἕτερον ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ, θάνατος.

τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστι. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον. ἢ θηλυκόν. οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. τῶν προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῶν γενῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστόν ἐστιν, ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα.

τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα τριγενῆ πάντα, σοφός, σοφή, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά, οἷον τὸ εὐεργέτης. καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστιν, τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τρήρων καὶ πτώξ.

τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρόν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει· δίκαιος, δικαία. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν, ἀνθηρός, ἀνθηρά. τὸ δὲ σοφίη καὶ τὰ τοιαῦτα ἰωνικά. τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον, οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη.

τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτουν πευστικά, τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν, τίς, τί, ποῖος, ποία, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν, οἷον ποῖος. ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πόσον, καὶ πηλίκον, καὶ πόστον, καὶ πότερον. ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστι, καὶ ἕκαστα ἐφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν ἢ κατὰ τὸ πόσον λαμβανόμενα. τοῖος, οἷος, τηλικοῦτον, ἡλίκον, τόσον, ὅσον.

τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτουν συστηματικά, μονογενῆ, δῆμος, πλῆθος.

τὰ γε μὴν ἐπιμεριζόμενα τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα ἢ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον, ἢ δύο καθ' ἓν οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά, πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετουσιαστικά, λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταυτὶ δέ, καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιο-

μερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν, ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται· ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον, ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες γεῶδες. τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ ουν κατὰ συναίρεσιν χρύσεον σιδήρεον χάλκεον ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. Καθόλου δὲ τοῖς ὀνόμασι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος, καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἔσται, τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. τὸ δὲ συνθατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός, χελιδών.

Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον, οἷον πᾶς, τὸ δὲ παράγωγον οἷον λόγιος.

Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα, ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ οἵδε.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΝΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά, ἔνδοξος ἐνδοξότατος, παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν, καλλίων καὶ κάλλιστος, κακίων κάκιστος. βελτίων βέλτιστος, ἀμείνων, κρείττων, ἄριστος. χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος. μείζων, μέγιστος, ῥᾴων ῥᾷστος.

Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ, καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται, εὐγενὴς εὐγενές, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενὲς. δηλὸν ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς, βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδὺς, πολὺς, ταχὺς, ἡδίων γὰρ ἥδιστος, καὶ πλείων πλεῖστος, καὶ ταχείων τάχιστος. ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος, καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς, ἡδύτερος.

ρος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος.

Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιοῦνται, τὰ δὲ, διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρύς, εὐρύτερος, εὐρύτατος μόνον, διπλοῦν δὲ τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠκύς, ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων καὶ εἰς ιστος, γλυκίων, γλύκιστος, ὠκίων ὤκιστος, ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς καὶ ἐχθρός. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἄττα τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο, ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχὺς, τὸ βράσσων συγκριτικόν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων, καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ πάσσων.

Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα, τῷ εστερος καὶ εστατος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγκριτικὰ, μετασχηματίζεται, ὧδε, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δ᾽ ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐῤῥωμενέστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος, πορρώτερος, ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι, ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ, ἥλιος, ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ ἐς καθαρὸν, εἰς ιδης, κρόνος κρονίδης. τοῖς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ᾽ ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος, εἰς ων ἰώνων, πέλοψ πέλοπος. πελοπίδης. πηλεὺς πηλέως, πηλεΐδης καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. τοὺς δὲ πρώτης, εἰς αδης, αἰνείας αἰνειάδης. ἰφίτης ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἡλιάδης ἡλιάς. νεστορίδης νεστορίς, καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ, κλί-

σέως πρώτης. τὰ δὲ θηλυκὰ, πέμπτης. πριαμίδης πριαμίδου, πριαμὶς πριαμίδος, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς. ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος, οἷον ὑῤῥάδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς ώνη. οἷον ἀδραστίνη, καὶ ἠετίωνη, ὥστ' οὕτω τριχῶς ἂν εἴη τό, τε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ, εἰς ων δισυλλάβως, βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλήγων τῷ ι, μωρίων, ὁ μωρός. εἰς αξ, ῥώδαξ, ὁ ῥόδιος, εἰς ας ζηνᾶς. μητρᾶς. εἰς κος ἀνθρωπίσκος. εἰς λος. ναυτίλος, ὁ ναύτης. τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων ὕψων. ἡ ὑψιπύλη, εἰς ις θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα, εἰς κη παιδίσκη, ἡ παῖς. τῶν δὲ οὐδετέρων ἕν, εἰς ον, μειρακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

ΚΑὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται. καὶ εἰς ειον μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεύς, νηλέως, νήλειον, ἄλλου μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ, τὸ ἀνθρώπειον.

τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος λογικός, ἄλλου μόνον, βασιλέως γὰρ βασιλικόν, καὶ δεκέλεια, δεκελεικόν. γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχῆς παρακωλυομένου, θέσθαι, ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι, ἂν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντειον. καὶ ἀπὸ τοῦ πλάτωνος πλατωνικὸν καὶ πλατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τοῦ τόπου λεγόμενα κτητικὰ, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσι, οἷον τὸ οὐράνιον, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια, ὥστε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχῶς, ἢ ὡς οἰκειωματικῶς, οὐράνιον, ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικόν, ἢ μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

ΠΑρωνύμου δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη

ἂν

ἂν ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν, ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος, φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές, φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές, φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενὲς ἀλλ᾽ ὡς τὰ τῶν εἰδῶν κτητικά τε καὶ παρακτικά, ἀνθρωπικὸν γοῦν καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ ὑάλινον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ εἰ δεικτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπιγενῆ, ζωύφιον γοῦν καὶ μυρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ. θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ, λίθαξ. ἀνθρωπίσκος, μιωᾶς, ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΙ.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, πεποίημαι. ποίημα. λελόγισμαι, λογισμός. τὰ δὲ θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς στος τριγενῆ. ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἤκουσται, ἀκουστός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον, προσηγορικά, πέποται, ποτήριον. σχῆμα δ᾽ ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ τι παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. φίλιππος, φιλιππίδης.

ΕΦ᾽ ΑΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ᾽ ἂν ἐφ᾽ ἑκάστης καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἂν ὧδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην, αἰνείας. ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά, τουτέστιν, ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακράν, χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δέ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται, τελώνης. ὀλυμπιονίκης. ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε

πατρωνυμικὰ

παρωνυμικά, εἴτε κύρια πριαμίδης, πριαμίδου, σαλαμίδης, σαλαμίδου, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν τοῦ εἶδος οὐδετέρου συνθέτων, ὃ δὲ ὑπερείδης καὶ ἀριστείδης, καὶ ἕτερα ἅττα τοῖς παρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. ἔτι τὰ εἰς τὸ ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα οἷον δεσπότης, δεσπότου, πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς ᾱ, ἢ εἰς η̄ θηλυκὰ, μαία, τιμὴ, ἐπὶ τὴν δευτέραν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην, θεὸς, ὁδὸς, ἀγαθόν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην, ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως, μενέλεω, εὔγεων, εὔγεω, ἀνάγοιτο δ' ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ̄, λάας, λάα. ποδῆς ποδῆ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα, ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην, τὴν δὲ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέντοι, ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρόν. τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.

Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, ᾱ, ῑ, ῡ, ω̄. τῶν δὲ συμφώνων σ̄. ν̄σ. λ̄σ. ξ̄. ψ̄. ν̄. ρ̄. καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς ᾱ λήγοντα ἅπαθῆ, διὰ τοῦ τ̄ κλίνεται. βῆμα βήματος. πλὴν εἴ τι ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτον, τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων, ἄλφα, βῆτα, ἄκλιτα γάρ. τὰ δὲ εἰς ῑ. ἑλληνικὰ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ τ̄, μέλι μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται, τὶ τινός. ὅτι τὶς

τινός. εὔχαρι εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δέ, διὰ τοῦ καθαροῦ. σίνηπι σινήπιος. τὰ δὲ εἰς ῡ, διὰ τοῦ καθαροῦ. γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ε̄. πῶυ πώεος. ἡδύ, ἡδέος. ὀξὺ ὀξέος. τὰ δὲ εἰς ω̄, τῷ καθαρῷ, λητὼ λητόος. πάλιν δὲ τὰ εἰς σ̄ λήγοντα. τῇ μὲν διὰ τοῦ καθαροῦ κλίνεται, τῇ δὲ διὰ τοῦ τ̄ ψιλῷ, ἢ διὰ τοῦ θ̄ δασεῖ. ἢ διὰ τοῦ δ̄ μέσῳ. τὰ μὲν γὰρ εἰς ε̄ς. διὰ τοῦ καθαροῦ, ἀληθὲς ἀληθέος. ἔτι τὰ εἰς εῡς, ἢ εἰς α̅υς, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεύς, βασιλέως, ναῦς ναός.

Ἔτι τὰ εἰς ο̄υς, ὁμοίως. βοῦς βοός. πλὴν τοῦ πούς, ποδός. καὶ ὀδούς ὀδόντος. ἐκ συναιρέσεως γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται. νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα, νοῦς νοός.

Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν. οἷς γὰρ ὀιὸς καὶ φθοῖς, φθοιός. Ἔτι τὰ εἰς ο̄ς οὐδέτερα, σθένος σθένεος. φάος, φάεος, καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης, δημοσθένης, δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς η̄ς λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ε̄ς. ἀληθής, ἀληθέος, τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης.

Ἔτι τὰ εἰς ω̄ς ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως μίνωος. ἥρως, ἥρωος, κοινῶς δηλονότι, ἀττικῶς γάρ, τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως μίνω.

Ἔτι τὰ εἰς ω̄ς μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θώς, θωός. δμώς, δμωός.

Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως, διὰ τοῦ τ̄ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ᾽ ἃς δὴ ἀναφέροιτ᾽ ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ω̄ς μονοσύλλαβα, ἔχοντα μετὰ τὸ δ̄, ἢ θ̄, ἢ τ̄, διὰ τοῦ καθαροῦ κλίνεται. δμώς, θώς, τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τοῦ τ̄, χρώς, φώς. συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις. καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαὸς γάρ.

Ἔτι τὰ εἰς ω̄ς θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα, αἰδώς, αἰδόος, ἠώς, ἠόος. βαρύτονα δὲ ὄντα ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται: κέως, κέω, ἕως, ἕω.

Ἔτι τὰ εἰς ι̅ς προσηγορικὰ βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς, χάριτος γάρ τοι καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υ̅ς βαρύτονα, βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς,

κόρυθος. τούτων δ' ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πή-
χεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ καὶ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ. ἣν
μακρὸν ἔχει τὸ υ, πληθύς, πληθύος, ἀχλύς, ἀχλύος, ὀϊζύς, ὀϊζύος.
ὀαριστύς, ὀαριστύος. τριγενῆ δὲ ὄντα, ἐν τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. ἡδύς, ἡ-
δέος. τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, διὰ τοῦ τ κλίνεται, κρέας, κρέατος, οὖας,
οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ
δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος,
πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα, μέλας γοῦν, μέ-
λανος, ὅτι μέλαινα, καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τι-
νὸς τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντος.

Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικὰ
οἷον, ἱμάς, ἱμάντος, καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γάρ, καὶ
τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑπο-
τακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν, χαρίεις, χαρίεντος. συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ
τούτων περισχηματισμένοις εἰς εν οὐδετέροις, κλίνεσθαι ὁμοίως, τοῦ γὰρ ν ἀμε-
τάβολον, χαρίεις, χάριεν, χαρίεντος. ἐξαιρείσθω τὸ μείς, αἰολικόν, μη-
νὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλα-
κόεις, πλακόεντος, πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβι-
κὰ τοῖς τέλεσι, τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα, διὰ τοῦ τ. λάχης,
λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότη-
τος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, ἱδρώς, ἱδρῶτος. Ἔτι
εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα, βραχείᾳ παραλήγοντα, γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ
εἰς αις ἀπαθῆ, οἷον δαΐς, δαϊτός, τὸ σαΐς, σαϊτός, τὸ γὰρ ὁ παῖς, παι-
δός, ἐκ συναιρέσεως. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα, παλλάς, παλλάδος, τρι-
άς, τριάδος, ἀρκάς, ἀρκάδος. πλὴν τοῦ κράς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς
ις κύρια διὰ τοῦ δ κλίνεται κοινῶς, πάρις, πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ μα-
κροκατάληκτα, μινῶις, μινώιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα,
μονοκατάληκτα, πριαμίς, πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλείς,
κλειδός, ἀντήρεις, ἀντήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα, βραχυκα-
τάληκτα

τάληκτα, χλαμύς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, δ' ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. τὰ δὲ εἰς ις· προσηγορικὰ βαρύτονα, μακροκατάληκτα διὰ τοῦ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς. ἕλμινς. ἕλμινθος. τὰ γε μὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ διὰ τοῦ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς, ἁλός.

Τὰ δὲ, εἰς ξ. τῇ μὲν διὰ τοῦ κ ψιλῷ κλίνεται. τῇ δὲ διὰ τοῦ χ δασεῖ, ἢ διὰ τοῦ γ μέσῳ. βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, διὰ τοῦ κ, θώραξ, θώρακος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω, ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος. ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος. ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος. ὅτι σαλπίζω, λέλεξ, λελέγος, ὅτι λέγω. καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος δέ. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ διὰ τοῦ ἄνακος. ὀξύτονα δὲ ὄντα, διὰ τοῦ γ. βουπλήξ, βουπλῆγος. αἴξ, αἰγός. ῥώξ, ῥωγός. καὶ πλὴν τοῦ βήξ, βηχός. πτώξ, πτωκός. καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων, ἕτερόν τι τοῦ γ, οἷον σάρξ, σαρκὸς γάρ. Ἀκριβέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ, διὰ τοῦ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος. θρᾴξ, θρακός, πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς ηξ· ἁπλᾶ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ κ. μύρμηξ, μύρμηκος. σύνθετα δὲ, διὰ τοῦ γ. βουπλήξ, βουπλῆγος. καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, διὰ τοῦ κ. πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος, τὸ θρίξ, τριχὸς γάρ.

Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ ὅσα δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον ἐστὶ τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ κ. δοίδυκος, βέβρυκος. ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, διὰ τοῦ γ, ἄντυξ, ἄντυγος. Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ, πλὴν τοῦ ῥώξ. τὰ δὲ εἰς ψ, διὰ τοῦ π, κλίνεται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. ἄραψ μέντοι, ἄραβος, χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. τὰ δὲ εἰς ν ἢ ρ, διὰ τοῦ αὐτοῦ κλίνεται ἀμεταβόλου. ἕλλην, ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτόνων, τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην, τέρενος, τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ ν κλιτικόν, ποιμήν, ποιμένος. πλὴν τοῦ μήν, μηνός, καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ ν κλιτικόν, αὐχὴν καὶ φρὴν οὕτω κλίνεται, αὐχένος, φρενός.

Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η οἷον, ὅσα βαρύτονα ὄντα, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· πίηρ, πίερος, καὶ τῶν

εἰς τηρ, ἀστήρ, πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. τὰ δὲ εἰς ιν καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται. ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται. τῇ γενικῇ κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφίν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφίς, δελφῖνος. ὥς τε καὶ θίς θινός, καὶ σαλαμίς, σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ, τινὸς γάρ.

Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν τὸ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ τῷ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην, κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων γὰρ λέοντος, ὅτι λέαινα, καὶ δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο, λάκων γὰρ λάκωνος. καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ἀνάγοιτο δ' ἂν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύω, δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα, οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ, πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινόν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ, καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, αἰνείαν, λόγον. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τετάρτης κλίτων, ἄθῳ, κῷ, τέῳ, λαγῷ, αἰτιατικολογούμενα, ἄνευ τοῦ ν ἀττικῶς.

ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ Α. ΚΑΙ Β.

Τῆς

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς ᾱ, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ, τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η̄, μεταβολῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ῑ, γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, τῇ χρύσῃ, τὼ χρύσα, τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας, καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει μετὰ τοῦ ῑ καὶ ν̄, γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων. προσλήψει δὲ τοῦ ῑ μόνου, γίνεσθαι εὐθεῖαν, τῶν πληθυντικῶν, τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι, τὰ μοῦσα, αἱ μοῦσαι, τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεῳ.

Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει μὲν τοῦ σ̄, δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις, αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις, οἱ μενέλεῳ. τοῖς μενέλεως. ἐκβολῇ δὲ τοῦ ῑ, καὶ προσλήψει τοῦ σ̄, αἰτιατικὴν, οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας, αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου̅ κλίνεσθαι. αἰνείας, αἰνείου, λόγος, λόγου.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πρώτης, καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας, τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ̄, ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις. ὦ χαρίεν.

ΚΟΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ δευτέρας, καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ̄ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεως.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ .Α.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης, τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τη ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα, ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ, λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω. πηλείδου, πηλείδεω, ὅθεν προσθέσει τοῦ α, πηλειάδεω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ, κλίνεσθαι. μαῖα, μαίας. τιμή, τιμῆς, καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α, καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν. ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ' ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η, μοῦσα μούσης.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω, λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν, ὦ λόγε.

Ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, λόγοι λόγοις. εἰς ους δὲ, τὴν αἰτιατικήν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι, μενέλεως μενέλεω, καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν, αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι.

Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α, αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ δι' ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τοῦ

τῶν

ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι, αἴαντος, ὦ αἶαν, χαρίεντος, ὦ χάριεν, τοῦ γεμὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ, ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς. μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν περὶ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε, δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω, εἰς οι, ἡ λητώ, ὦ λητοῖ, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἂν ᾖ. ἡ αἰδώς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ, πλὴν τοῦ πίηρ, οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων πατήρ. ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ, καὶ γὰρ ὦ πάτερ. ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς ἢ εἰς ους, τῶν χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου εἰ μή τι κωλύοι, καὶ γὰρ ὦ ποὺς καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ περὶ ποῦ καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. Καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ.

Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνη, καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ περὶ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων, ὁ ἥρως. ὦ ἥρως, καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν. καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ περὶ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, ἡ παλλὰς, ὦ πάλλας. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμὶς ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων, ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔστιν ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι

εὐθεῖαν

εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε, αἴαντες. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, αἴασι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τῆς ἑνικῆς ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται, δημοσθένει, δημοσθένεσιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθές, ἢ εἰς ευς, βοΐ, βουσί, πλεῖ, πλευσίν. εἰ δὲ μὴ καθαρόν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. αἴαντι, αἴασιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων, λέοντι, λέουσιν, εἰ δὲ τὸ ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλόν, ἢ δασύ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται, ἁλί, ἁλσί, πέρδικι, πέρδιξι, βηχί, βηξί, μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασύ, καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντίστοιχον ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, οὐδὲ ἕν ἐστι. Τῶν δὲ ι καὶ ευ καὶ πρώτου υ, κοινόν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει, οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν, τῶν πληθυντικῶν· πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων, καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο, μεταβάλλειν ἀττικῶς, πλὴν τῶν πρώτου υ. καθόλου γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας πλαγίους τε καὶ ὀρθάς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρόν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν, μενέλαος. μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α, κοινὸν μέν, τό, τε διόλου συναιρεῖσθαι, πλὴν εἰ πού τι οὐδέτερον κωλύοι, καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δ' ᾗ, τὰ μὲν η, ε, ο, συναιρεῖται. εἰς ου, ει, η, οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ τῶν ω, τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν, συναιρεῖσθαι εἰς ω ἀττικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνω.

ἐξαιρέσει

διαιρέσει δηλονότι τοῦ ῑ, καὶ κράσει τοῦ ο̄ καὶ ᾱ. καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους, ἀμείνονας, ἀμείνους.

Καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις διὰ τοῦ δ̄ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, συναιρεῖσθαι, φθοΐδες, φθοῖς, φθοΐδας, φθοῖς. οἴϊδες, οἶς, οἴϊδας, οἶς. ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς ᾱ, ὑγιέα ὑγιᾶ, πειραιέα, πειραιᾶ. ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ̄. πάριος, θέτιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ διὰ τοῦ τ̄ κλινόμενα διαίρεσις τοῦ τ̄. κρέατος, κρέαος. Καὶ τὸ τὰ ῑ, καὶ ευ, κλίνεσθαι διὰ τοῦ ε̄ καὶ η̄, πόλεος, βασιλῆος. τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν ἑνικῶν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ῡ γίνεσθαι, πάριδα, πάριν. μήνιδα, μῆνιν. Καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ῑ, ὄφια, ὄφιν, καὶ τῶν ῡ ἑκατέρων, ἡδέα, ἡδὺν, βότρυα βότρυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπὴν, οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρὸς, πατέρος καὶ πατρὸς. μητέρος καὶ μητρὸς. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων, γίνεται μὲν ἀπὸ τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, προσθέσει τοῦ ᾱ, οἷον πατρὶ πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε̄, πατέρι, πατράσιν, καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσι.

Τὸ γεμὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης· ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος, διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην, νοῦς, νοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ᾽ ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεὺς, οὐ γὰρ ζέος, ἀλλὰ διὸς, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς, οὐ γὰρ πολέος, ὧν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα μέγα.

μεγάλου, πολύ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ, οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος. ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. ἕτερα δ' ἂν ἀποκοπὴν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τῶνδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτου εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχὴν, οἷον τύπτω, ἔτυπτον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονική, μεταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισται αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα· ταύτῃ δὲ οὐδ' ἂν τοῦτ' εἴη καθόλου. ΜΕΛΛΟΝ Α'.

Ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἀκούω, ἀκούσω. ἢ δυνάμει, τύπτω, τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς, καὶ αὐτὴ τὸ σ ἂν δέχοιτο, ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ δωριεῖς λέγουσιν. οὐκοῦν καὶ μένω, μένσω, καὶ κρίνω, κρίνσω, ἀλλὰ διὰ τὸ δυσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. τὸ δὲ βαδιῶ, ἀττικὸν, τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων, τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν ἀθηναῖοι, βαδίσω, βαδιῶ, ἐλπίσω

πίσω, ἐλπιῶ. τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους. ΑΟΡΙΣΤ. Α.

Ἔτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ, ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Ἔτι τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἀρχοῦσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ, χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν, τύψω, τέτυφα. ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ, ἔψαλκα. ἔσπαρκα, ἔρριφα. καὶ ἐφ' ὧν δὲ δασὺ οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ παρακείμενον ψιλὸν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἀρκτικὸν, ἴδιον ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβὴν, οἷον ἐλεύθω, ἤλθυκα, ἐλήλυκα, ἀκούω ἤκουκα, ἀκήκοκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔστι γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ τὸ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις. ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. ἀνῶγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τοῦτο ἔχει, ἐωνούμην, ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα.

Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν ὑπερσυντελικὸν γίνεσθαι εἰς ειν. καὶ μετὰ αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἣν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχηται. τέτυφα, ἐτετύφειν. Ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστὼς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκοον βραχυπαραλήκτως. καὶ εἰ τῷ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρ-

κον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον, τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως.

Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινόν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ᾽ ἑκάστου τοῦ ὁμωνύμου ἐνεργητικοῦ γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ τὸν παρατατικόν, ἐνθέσει τῆς μην, ἐβίαζον ἐβιαζόμην.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν πρῶτον μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, ἐπὶ προσλήψει τῆς μαι, τύψω, τύψομαι. Ἰδία γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα. ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν, τέτυφα, τέτυπα, ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι, τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγῃ τῷ ε ἢ μόνῳ ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι. πείσω, πέποιθα, φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τούτου δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ εἶκα καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου τὸν ὑπερσυντέλικον, μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν, ἠκούκειν, ἠκούειν, ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινόν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις

γράφω,

γράφω, γράφομαι, ἔγραφον, ἐγραφόμην. καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι, πεποίηκα, πεποίημαι. καὶ ἔτι τὸν δεύτερον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔτυπον, ἐτύπην. τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεώς ἐστι δεκτικός, κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν χρή. ἔοικα, ἐώκειν. ἔολπα, ἐώλπειν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α. καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δῆλον ὅτι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισαι, ὡρίσθην. γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ ἐνεργητικοῦ καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι, μεταβολῇ δὲ τῆς σα εἰς θην, ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ, ἔτυψα, ἐτύφθην, ἔψαλα, ἐψάλθην.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΟΝ. καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι, πέπλεξαι, πεπλέξομαι. ΜΕΛΛΟΝ Α. ΚΑΙ Β. τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι, ἐτύπης, τυπήσομαι.

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινόν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ. κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α, ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι. τύψω, τέτυφα, λέξω, λέλεχα. κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασύ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι, διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λέλεχα, λέλεγμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον, εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ, τέτυβμαι, ἐτύφθην, λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῶν μὲν πρώτης τὰ, ψ. β. φ.

τύπω, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τὰ ξ. χ. γ. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ, τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τῆς ληκτικῆς α, ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον, βεβασίλευκα, ἔψαλκα. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ἡ μὲν τρίτη, αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα, ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. τρέπεται δ' ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τῆς ληφθέντος συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ, ῥανῶ. ἔρραγκα, καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει ἐῤῥάνθην. ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. καὶ ὅλως δὴ ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεὶ, ἤκουκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πεποίημαι, ἤκουσμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω, τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει, βοάω. βεβόημαι, τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ' ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται, ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω τετέλεσμαι. σκεπτέον δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται, ᾄδω, ᾖσμαι, πείθω, πέπεισμαι, πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. ἀνάγκη δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει, ἤκουσμαι, ἠκούσθην. μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ παρακείμενος, πεποίημαι, ἐποιήθην. ἴδιον δέ ἐστι ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν α, ε, ο ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε, καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο, εἰς ω προφέρεσθαι, ποιέω, ποιήσω, βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ζέω, ἀκέομαι, καὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω, πράω, ἐνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω. σπάω, ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω,

ἐνόω

ζῳόω, βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι καὶ φορήσω, καὶ πειρήσω, καὶ περήσω, καὶ ἰήσομαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται ἰωνικῶς.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω̄ τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν, σπείρω, σπερῶ. καὶ φύρω γεμῶ, φύρσω, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ φθείρω, φθέρσω, λεγόμενον εὕρηται δωρικῶς. ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ τὸν πρῶτον ἀόριστον τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ παρὰ ε̄ ὁ μέλλον. παρὰ η̄ δέ, εἰ παρὰ ᾱ, μενῶ, ἔμεινα, ψαλῶ, ἔψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταβάλλειν εἰς ᾱ τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε̄. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα, κτενῶ, ἔκτανον, καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι̅ παραλήγουσαν εἰς η̄, χαίνω. κέχηνα, φαίνω, πέφηνα.

καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω. παραληγόντων δὲ παρὰ ῑ, ἢ τῇ ει̅ διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν̄, ἀλλ᾽ ἀποβάλλειν, κρίνω, κέκρικα, τείνω, τέτακα. ἐφ᾽ ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὖ τὸ πετραμμένον, κέκριμαι, οὐδὲ ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δυσφθεγκτον.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἡ δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῶν μι ῥημάτων ἐστὶν ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης, ᾱ, ε̄, ο̄, ῡ, παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους εἴρηται πρότερον: ἴδιον δ᾽ ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ῑ καὶ τροπῇ τοῦ μ̄ εἰς ν̄. τίθημι, ἐτίθην, ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων, ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. ἔτι δὲ τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ᾱ τὸ κ̄ ἔχειν συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε̄ καὶ ο̄ παρεσχηματισμένων. τιθέω, τίθημι, ἔθηκα, διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται. καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο, τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται, καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συ

ναντήτην

ναντήτην, ὥσπερ πάλιν τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον, ἔστημεν γάρ, καὶ ἔστητον, καὶ ἔβημεν, ἔβητον.

Κοινὸν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὁ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι, η, ε, ἢ η, α, ἢ ω, ο. ἢ υ, υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστους δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι, ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι, διδόω, δίδωμι, δίδομαι, ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστώς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρεντιθεμένου τοῦ α, τοῦ δὲ ληκτικοῦ ι, καὶ συνεσταλμένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ παρατατικός, ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων, ἔθηκα, ἐθηκάμην, ἔθην, ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τῆς περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι, τέθεμαι, δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι. Ὁ δ' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην, ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως, ὅ μέντοι ὅθεν ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς, τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως. τό, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις, τύπτω, τύπτεις, τύψω, τύψεις. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει, τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν,

μεταποιήσει

μεταποιήσαντι τῆς ἐσχάτης εἰς ειν, τύπτεις, τύπτειν, τύψεις, τύψειν. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ᾽ οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν, τύπτω, τύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε, τύπτετον, τύπτετε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσαντι τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον, τύπτουσιν. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι· σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμησ᾽ ἀρητῆρα. καὶ ἔσθ᾽ ὅτε. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπ᾽ ἐκείνου διαίρεσις τοῦ ι, οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν. ἤτοι διαίρεσις, ἢ μετάθεσις, τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυποῦσιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Β ΑΟΡΙΣΤΟΣ.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον, ἔτυπτες. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὡς εἴρηται. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς την. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με, ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ παρεσχηματισμένα, πρὸς τὸ ἔδοσαν.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινὸν, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας, τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, διαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἔτυψε, τέτυφε.

φε, τέτυφε. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον, ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτυψάτον, ἐτυψάτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν, ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν, τετύφατον, τετύφασιν. τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν, ἔτυψα, ἔτυψαν. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ πρώτου ἀορίστου. πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. καὶ τῶν πληθυντικῶν δὲ τρίτον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν προσθέσει τῆς σαν, ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. διὸ καὶ λέγεται ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονουμένην λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβὴν, οἷον, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς, συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε, καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει, βούλει, ὄψει. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, τύπτεαι, τύπτεται. τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης, εἰς μεθον, τύπτομαι, τυπτόμεθον. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτεται, τύπτεσθον. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε.

Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε, εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν, τύπτεται, τύπτονται. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, τυπέαι, τυπεῖται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου τυποῦνται.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινόν, τό, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου, ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύπτου.

Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου διαλύσει τῆς ου, εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. τὰ δ᾽ ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν, τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἐτύπτετο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω, ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ

δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ προσθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο. τὰ δ᾽ ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο. ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες, ἀμφῶ, τῷ ἐνεστῶτι, τῷ μέσων συμφέρονται. ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ. οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελικῷ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ, ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται, πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ, εἴτ᾽ ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. συνέσι δ᾽ ἐνεργείᾳ καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται, πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἢν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σ μὴ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι. ἤκουσαι, ἤκουσται.

Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ᾽ ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, τετύμμεθον, τετύμμεθα. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι, οὐχ οἷόν τε ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγει δυσσυμφώνῳ. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου, τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τέτυπται, τετύφαται. πεπλέκται, πεπλέχαται. καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται

πλὴν

πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο̄. ἔνθα ἐστὶν ἐκείνου, τὸ αι̅. σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνοῦσιν, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι̅, ἢ εἰς αι̅ λήγει.

ΙΔΙΟΝ ΔΕ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι̅, καὶ τροπῇ τοῦ μ̅ εἰς σ̅. τίθημι, τίθης. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι̅, τίθης, τίθησι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ̅ εἰς τ̅, καὶ προσθέσει τοῦ ο̅ν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ θέματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ἀφαιρέσει τοῦ ν̅ καὶ τροπῇ τοῦ ο̅, εἰς ε̅, τίθετον, τίθετε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν ἀφαιρέσει τοῦ ν̅, καὶ μεταποιήσει τοῦ το εἰς σι̅, καὶ παρενθέσει τοῦ α̅, τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς πρώτοις, καὶ δευτέροις ἀορίστοις τῶν παθητικῶν. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται, ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὡς εἴρηται. αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι̅, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι, δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. στῶ μέντοι γε ἵστημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τοῦ μαι εἰς σαι, τίθεμαι,

τίθεσθαι, τέθειμαι, τέθεισθαι. τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου μετα ποιῆσαι διὰ λήγουσης εἰς σο, ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν ἑτέραν. ἔστι δὲ καὶ εἰς ῃ προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τὴν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ῃ, τίθεμαι, τίθῃ. ἵσαμαι, ἵσῃ.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Της δὲ ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. αἱ δὲ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ᾽ αὐτῆς ὧδε. τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προστακτικὸν, τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν τύψω. τὸ εὐτικὸν, τύψοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. τὸ προστακτικὸν, τύψον. τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύφειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν ἔτυπον. τὸ προστακτικὸν, τύπε. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

Το ὁριστικὸν, τύπτομαι. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικὸν τύπτου. τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τύπτεσθαι. μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι. τὸ εὐτικὸν, τυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. τὸ προστακτικὸν, τύψαι. τὸ εὐτικὸν, τυψαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προστακτικὸν, τυποῦ. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον

ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι, καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσυντελικὸς ἐτετύμμην. τὸ προστακτικὸν τέτυψο. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτύφθην. τὸ προστακτικὸν, τύφθητι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν ἐτύπην. τὸ προστακτικὸν, τύπηθι. τὸ εὐκτικὸν, τυπείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ εὐκτικὸν τυπησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τετύψομαι. τὸ εὐκτικὸν τετυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθην. τὸ προστακτικὸν, τίθετι. τὸ εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον τιθέναι. Ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. τὸ εὐκτικὸν, θείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά, ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τιθέσθαι. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. τὸ προστακτικὸν, θέσο καὶ θοῦ. τὸ εὐκτικὸν, θείμην. ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέθειμαι. ὑπερσυντελικὸς, ἐτεθείμην. τὸ προστακτικὸν, τέθεισο. τὸ εὐκτικὸν τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι. Ἀόριστος πρῶτος, τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. τὸ προστακτικὸν, τέθητι. τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τεθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι.

μέλλων

μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τεθέσομαι, καὶ τἆλλα, ὡς ἐπὶ τοῦ τετύψομαι. ΚΟΙΝΑ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. τέτυφα γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. ὁ δὲ παρατατικὸς τοῦ ἐνεστῶτος συνέζευκται, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς τοῦ παρακειμένου· ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρασχηματισμὸς οὔτε προστακτικός ἐστιν οὔτε ὑποτακτικός. σημασία δὲ τίς τούτων τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε, τύπτε, τέτυφε, τέτυφε, ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται, ἔτυψε, τύψον.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι. τῇ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ τῇ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει· τύπτοντος, τύπτοιμι, τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι, τύποντος, τύποιμι, τυποῦντος, τυποῖμι. τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην, τῷ βιῴην, δωρικὸν, τροπῇ τῆς οι εἰς ω. αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας, τύψειε, τύψειαν.

ΤΩΝ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω, ἔτυψα, ἐὰν τύψω, τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

ΤΩΝ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν, τύπτε, τύπτειν. τύψε, τύψειν.

καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. ἀορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσει τοῦ ι, ἔτυψα, τύψαι. καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δ᾽ ἄρα τρόπος, καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. τυπῶ τυπεῖν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

τὰ δὲ μέσα προστακτικά, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου, ἐτύπου, τυποῦ. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι, ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. τοῦ δὲ παρακειμένου, ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης, εἰς μην. καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι, τυπτοίμην, ἐτυψάμην, τυψαίμην. πλὴν τοῦ παρακειμένου, οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, ἐφ᾽ ὧν τὸ μ κλιτικόν μεταβαλλούσης εἰς ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι, ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι, ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ παθητικά, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων, τῶν δ᾽ ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει, ἐτύφθην, τύφθητι, διὰ τὸ δύσφωνον. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐτέτυψο, τέτυψο.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων.

παρακειμένου δὲ οὐκ ἔτι ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δέ, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται, πεποιῄμην, μεμνῄμην. ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, τυφθέντος, τυφθείην.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἐνεστῶτος μὲν τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ λικτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίγνοιτ᾽ ἄν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι, μεμνῆμαι, μεμνῶμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων. καὶ παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός. πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται, τέτυπται γάρ, τετύφθαι, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα, δασέων. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ, ἐτύφθην, τυφθῆναι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προσακτικά, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι, τιθέντος, τίθετι, ἱστάντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. θέω, ἔθης, θές, δόω, ἔδως, δός.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακιτκά, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω, ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώησι, ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω, στήω, δώω. μονοσύλλαβα δὲ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν, ἑκάστῳ γὰρ

τὸ ἴδιον

τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι, διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματισμοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι, ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει παρασχηματισμόν, τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ, τύψον, τυψάτω. τῶν δὲ δυικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον, τύπτε, τύπτετον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν, τύπτε, τυπτέτω, τυπτέτων. τῶν πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε, τύψον, τύψατε, καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπτέτω, τυπτέτωσαν. τὸ δὲ τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. διὸ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐχαρσυλλαβοῦντα, διὰ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει. ἐξαιρείσθω τὸ ἰωνικὸν τετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἐὰν εἴη.

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο, εἰς ε, ἐὰν

ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τοῦ σθω, τύπτε, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς ὁμοίως. τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν, τυπτέσθω, τυπτέσθων. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον, τύπτεσθε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τοῦ σαν, τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

ΕΥΤΙΚΩΝ ΜΙ.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, τύπτοιμι, τύπτοις. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ, τύπτοις, τύπτοι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ον, τύπτοις, τύπτοιτον. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την, τύπτοιτον, τυπτοίτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν, τύπτοιμι, τύπτοιμεν. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε, τύπτοιτον, τύπτοιτε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ, τύπτοιμεν, τύπτοιεν. ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ, τυφθείην, τυφθείης. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται, τυφθείησαν, καὶ εἰς εν δέ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλήγον η, τυφθεῖεν. ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο, τυπτοίμην, τύπτοιο. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ, τύπτοιο, τύπτοιτο. τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον, τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτοιο, τύπτοισθον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην.

τύπτοισθον

τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτοισθον, τύπτοισθε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν, τύπτοιτο, τύπτοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν ἐνεστῶσι· πλὴν ὅσον, ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η, τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς, τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δὲ ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω, δίδωμι, ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ανάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ, οἷον ζεύγνυμι παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον, ἔφυν, ἔδυν. παρακείμενον δὲ καὶ τἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως, οὔτε μὴν ἔγκλισιν ὑποτακτικὴν ἔχει, οὐδὲ εὐκτικὴν εἰ μή τις ζευγνύην λέγοι, καὶ ζευγνύμην διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ ῃ. οἷον, καὶ τὸ μεμνήμην. καὶ πεποιήμην δὲ ὧν καὶ τεθήμην λέγειν ἂν ταύτῃ ὀξείᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο, παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα εἴρηται πρότερον. τοῦτο δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὲ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ᾽αὑτὸ εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω, οἷον βοάομεν, βοῶμεν, βοάου, βοῶ, βοάοιμι, βοῷμι, ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ᾽αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α, βοάεις, βοᾷς, βόαε, βόα, βοάῃ, βοᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως

συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ετι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου, ποιέομεν, ποιοῦμεν, ποιέου, ποιοῦ. Επομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει, ποιέεις, ποιεῖς, ποιέετε, ποιεῖτε. Επομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η, ἐὰν ποιέῃς, ποιῇς, ἐὰν ποιέητε, ποιῆτε. Επομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, ποιέοιμι, ποιοῖμι. Τὰ γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον, πλέω, νέω, ῥέω, πλέεις δὲ καὶ πλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ετι ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου, χρυσόομεν, χρυσοῦμεν, χρυσόου, χρυσοῦ, ὡσαύτως δὲ, καὶ ἑπομένου τοῦ ε, χρυσόετε, χρυσοῦτε. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. Επομένου δὲ τοῦ ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόοις, χρυσοῖς, ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. πλὴν τοῦ τῆς ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν.

Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὸ τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιῆσαι τῆς ἐσχάτης εἰς ην ἔθει αἰολέων, ποιοῖμι, ποιοίην, βοῷμι, βοῴην, καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

ΠΕΡΙ ΡΙΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν, ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο, πέττω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐν ταῦθα. Ως καθόλου μέντοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκείαν, σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων διὰ τοῦ τ, ἢ διὰ συγγενοῦς σ. πλὴν τῶν τεταρτοζύγων, ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἔστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω, βούλεται δὲ προσλαμβάνειν

ἐκ

ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ τρίτου προσώπου, τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὸ καὶ ἐν τεταρτοσυζύγοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισαι μίμνω, ὡς τοῦ μετὰ τοῦ σ ἀσυντάκτου καὶ αὐτοῦ ὄντος. τοῦ δὲ ν, ἀσυμβάντως μετὰ καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ καὶ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δέ γε μηδέν, κἂν εἴ τις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμμαι, μίμνω, καλείσθω δὲ πλεοναστικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνῃρημένα πάντα, ποιῶ, βοῶ, ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθοῦ ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ, τομῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, , ὀψείω. τούτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενός, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται, οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρή, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλλει, καὶ ἔξεστι, καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα. οὐ πολλάττεται τὸν ἀριθμόν, τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν, τὸ γὰρ ἑνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ ἂν θεωροῖτο, οἷον, λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων. πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου, οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν, τῷ ἐνεστῶτι. ὁ δὲ, τῷ παρακειμένῳ· κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ πλὴν τοῦ παρακειμένου.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ. ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΛΛΩΝ.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή, προσλήψει τοῦ ν, τύπτω,

ὁ τύπτων

ὁ τύπτων ἢ τύψω, ὁ τύψων. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου, καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα.

Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον, τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον, τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν.

Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικόν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω, ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικόν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α, εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ, τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ θηλυκόν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ὑφαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι, τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν ὑφαιρέσει τοῦ το. τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν· συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι, καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαυῖα, τὸ γεγώς, ὅθεν τὸ γεγῶσα. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα, ἀπαθοῦς ὄν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικόν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος, ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις, ὁ σχηματισμός, ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικόν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μή, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν. πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς

ἔχει

ἔχει ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. τά γε μὲν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ, τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται, τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. τὰ δ' ἐνεργητικά, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματιστέον.

Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς ς μὲν ὀξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτήν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονον μὲν ὄν, μακροκαταληκτεῖται. βραχὺ δὲ ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς, ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς, ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνῦν.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὐταὶ δηλονότι κατὰ γένος οὐδέτεραι, δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν, συμβάν, ἀκουσθέν, γνωσθέν, ἀποδεχθέν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ δέτοι σχηματιστέα οὐκ ἄδηλον. κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν. ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Τὰ δ' ἄρθρα διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικά, κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ὁ συνάπτοντα, τὸ προτακτικόν τοῦ, καὶ τά, καὶ τῶν προφέρειν, ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ

δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὲ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται. σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις οὗτινος, ᾧτινι, καὶ τἆλλα ὡσαύτως. τινὲς δὲ καὶ τὸ ἅττα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος, καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. ταυτὸν δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον, οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε· ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν, καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου, ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑποβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται, καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ δὲ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον, τὸ ναί. ταύτης δὲ ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ αἰτιατικὴ, ἐμὲ, ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε, οἷον, τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε.

τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊν. ἡμέες, ἡμέων. ἡμέας, ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου. σφῶϊ, σφῶϊν. ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας.

καὶ τὰ τοῦ τρίτου. σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως. ὡς καὶ σφῖν ἐπὶ δοτικῆς, σφέες, σφέων, σφέας.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Η δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαί. οἷον ὁ ἑὸς, ἡ ἑὴ, τὸ ἑὸν, καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὃς, ἣ, ὅν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Σύνθετοι

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ, καὶ χωρὶς τοῦ ε μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ, αὑτοῦ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η, ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. μέσος, μέση. μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ, εἰς α, λαμπρός, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, ὁ σός, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη, ἰωνικά.

τῶν δὲ δεικτικῶν, ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται αἰολέων ἔθει. τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικόν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν, οὑτοσί, τουτουί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὁδί γὰρ φαμὲν καὶ τοδί. λέγεται δὲ ἡ γενικὴ τῶν δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέω, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν, καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ, κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Τῶν δὲ προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά, πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεσι, καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεσιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται ἀττικῶς. καὶ ἡ πρός, ποτί, καὶ προτὶ δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπό, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπό, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου με-

ρῶν γίγνοιτ᾽ ἄν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ δὲ τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως. ἀπὸ τοῦ τῇ ἄρθρου τῇδε. ἀπὸ δὲ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιρρήματος, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ καὶ ποῦ καὶ θὲν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ᾽ ἂν καὶ θεματικὰ ἄλλα, οἷον μὲν τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικρύ. σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον, οἷον, οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν.

Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ, ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου του, καὶ τὸ πανδημεί, καὶ πασσυδί, καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καί τι παρατατικὸν ἐπίρρημα, οἷον τὸ χρονίως καὶ ἐκτάδην. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονιτί, ἀπονιτί, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως, ἄνευ, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμποδών. Καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφατικὸν, τὸ διαρρήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ᾽ ἕκαστον, ἄπειρόν τε καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. διὸ γὴ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιρρημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν, ποιόν. ποσόν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν, καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν· οἷον, οὐσιωδῶς, ἐμψύχως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν.

Εὖ, ἡδέως, ῥᾳδίως, κυνηδὸν, ὥσπερ, ὥστε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδή, νή, ναί, ἥκιστα, οὐ, μή, μά, ἴσως, ἰδού, ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἠού, φεῦ, ἆ, εὐὰν, ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν.

Ἅπαξ, δὶς, τρὶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν.

Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόρρω, ἐγγὺς, χωρὶς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί, ἄψ,

ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα. σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν.

Συλλήβδην, ἀθρόως, ἄνευ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν.

Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοὶ, καὶ ἠμὲν, ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸς δὲ, καὶ ἠέ. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ ὄφρα, ἕνεκα, οὕνεκα.

Παραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νὺ, ὅς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θὴν, ἂν, ἄρ, κέν. Εναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλαχῶς λέγονται, οἷον, ὁ μὲν ἀλλὰ. καὶ συμπλεκτικῶς καὶ συλλογιστικῶς. ὁ δὲ γὲ, παραπληρωματικῶς καὶ μειωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς. ὁ δὲ ἂν παραπληρωματικῶς καὶ συμπλεκτικῶς καὶ δυνητικῶς. ὁ δὲ ἢ διαζευκτικῶς, καὶ διαπορητικῶς καὶ ἐπιλεκτικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὁ δὲ δὴ καὶ παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. ὁ δὲ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΠΑΡ' ΙΩΑΝΝΗ ΦΡΩΒΕΝΙῼ. ͵Α Φ ΗΙ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΕΝΙΑΥΤῼ

ΜΗΝΙ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΙ.

IO: FROBENIVS LECTORI S.

Theodori secundum ab Erasmo doctissime uersum, cum iam nostris typis excusus esset, cuidam ex amicis docto homini relegendũ dedimus, qui complusc ula amanuensis qui librũ descripsit errata animaduertit. Subiecimus autem hic id erratorũ omne, quo librum ipse tuum in germanam lectionẽ restituere queas. Vale.

K. charta quarta, facie prima, uersu quinto, δμός, legat̃ δμώς. L. char. 2. fa. 1. uer. 15. ξώξ ξωγός, leg. ξὼξ ξωγός. Eadẽ char. fa. 1 uer. 16. πλώξ, πλωκός, leg. πτώξ, πτωκός. M. char. 2. fa. 2. uer. 6. Sin in ους non purũ, leg. Sin in nõ purũ. Eadẽ char. uer. 25. in sibi respondentem mutam. leg. in sibi respondentem tenuem. M char. 3. fa. 1. uer. 19. φθοΐδες, φθοῖς, tabes, tabes, φθοΐδας, φθοῖς, has tabes. leg. φθοΐδες. φθοῖς, placẽtæ, placẽtæ, φθοΐδες, φθοῖς, has placentas. M, charta 4. fa. 1. uersu 25. accidentia explicatis, leg. accidentia explicatum. M. 4. fa. 1. uer. 27. ἕψω, coquo & ἠλέξω, leg. ἕψω, coquo & ἀλέξω. N. 1. fa, 2. uer. 2. Quod si præsens dyssillabũ utrũq; habuerit in penultima ε uidelicet immutabili præcedente uel sequẽte tñ ferè, leg. Qđ si p̃sens dyssillabũ, utcũq; habuerit in penultima ε uidelicet ĩmutabili p̃cedẽte uel sequẽte tũ ferè ε. N, 4. fa. 1. uer. 24. κέχρικα, leg. κέκρικα. Eadẽ char. uer. 25. κέχρημαι, leg. κέκριμαι. O 2. fa. 1. uersu. 5. ἔθοσαν, leg. ἔδοσαν. O, 2. fa. 2. uer. 16. in præterito pfecto, & secũdo indefinito, leg. in p̃terito imperfecto &c. O, 4. fa. 2. uer. 18. Quẽadmodũ in præteris imperfectis & indefinitis uerborũ in ω desinentiũ, leg. Quemadmodũ in primis & secundis indefinitis uerborũ passiuorũ. P, char. 3. fa. 1. uer. 13., More Aeolico profe

runtur

runtur in μῖ, leg. More Aeolico proferuntur, μῖ uerso in ῆμ. P,char.4.fa.1.ṽſu 17. à futuri,leg.& futuri. Q,char. 1. fa.2. uerſu 11. penultimam utrunq; productam, legatur, penultimam utcunq; productam. Q, charta 3. facie 1. uerſu 15. In præſenti & præterito perfecto, leg.In præſenti & præterito imperfecto. R, charta prima,facie 2.uerſu 7. ἢ τετυπεᾶα, leg.ἢ τετυπῆα. R, charta 2. facie 2. uerſu quarto., ſed non etiam affirmationẽ, leg. ſed nonnunq; etiam affirmationem.

INDEX DVERNIONVM.

A
Theodori Gazæ
inſultiunt
Grammaticæ
B
De nomine
Exemplum
τὰ ἄλω
C
Quarta forma
καλλίων
Tempora
D
Indefinitum
Paſſiua
ἐὰν τύπτητον
E
Præteritum
Infinitum

Indicatiuum
F
Subiunctiuum
Subiunctiuum
Infinitum
G
Optatiuum
Infinitum
Imperatiuum
H
De participio
nominis
Relatiuum
I
Theodori Gazæ
tionem autem
Inflexio
R
neuolus

βασιλικὸν
referuntur
L
In as deſinentia
partim per x
cæterum in
M
Proprium
Item in ap.
in penultima
N
τύψω uerberabo
audiui
ta,quæ reſpon.
O
pono τίθημι
Secunda rurſus
mutata in
P

poſitus

positus es.
τυφθείην
formationes
Q
omnia
sic dictum
γνυμι, diui
R
assumpto
hic iugans
Composita
I
Beatus Rhenanus
Θεοδώρου
δυικὰ
K
τὸ βῆμα
καὶ ληκτὸς
ῥηματικὸν
L
ὁ παρατατικὸς
παθητικὰ
παθητικα
M
τὸ παρέμφατον
μέλλων β.
τὸ ὁριστικὸν
N
παρακείμενος
μέλλων β.
τιθείμεθον
O
ὑποτακτικὰ
παρατατικὸς
πλὴν τοῦ
P
ὁ τυπτόμενος
ἡ δὲ ἀναφορικὴ
σώθεντι
a
Θεοδώρου
ἐθνικόντι
ρος ἡδύτατος
b
τινός εὐχαρι
τάληκτα
καὶ δὲ πρώτης
c
διαιρέσει
πίσω, ἐλπιῶ
γράφω
d
μεταποιήσαι
ὑπεστῶτος
πλὴν ὅσον
e
καὶ παρακειμένου
τὸ ἴδιον
τύπτοισθον,
f
ἔχει ὁ
σωθέντι
ὅθεν, ἔνθα
Q
Beatus Rhenanus
quit. Primo
cotidiani colloquij
R
meo loco sedens
scholam inuenio
circa quā horam
S
quando uis
dic ei, Sero
uel carenum

F I N I S.

BEATVS RHENANVS SELESTADIENSIS, LVCAE EDENBERGIO AVGVSTANO S. D.

PRoximis superioribus diebus, cum huc e Selestadio reuolassem, Theodori Grammaticæ institutionis primum librum, ante menseis aliquot, pauculis horis ferme totum a me uersum, cõmodum in manus receperã, ut illi Colophonẽ, iuxta prouerbiũ, adderem, cum ex amicis quispiam bonarũ studijs litera

rum impense fauens, me reducem e patria salutaturus, in bibliothecam meam penetrauit,& post dictam salutem, ac habitos de rebus nostris ultro citroq; sermones, quid istuc libri est inquit (nam pagellas illas in manibus castigaturiēs tenebam) Græci cuiuspiā ni fallor. Recte diuinasti inquā, Theodori illius est, unici suo sæculo Græcorū decoris. Rem actam inquit ille mihi uideris agere, siquidem Theodori primum uertis. Qui isthuc inquam? Quandoquidē inquit ERASMVS ille tuus, idem libri transtulit, & simul e sinu codicem expromit. Ego mi Luca q̄ fuerim ibi gauisus non facile dixero. Statimq; meæ tralatiunculæ spongiam obducens, libellum plane musteum adhuc, & ab ipsis (qđ aiunt) follibus ad nos profectum, aperio, lego, Erasmum uideo. Nusq̄ enim non sui similis Erasmus, hoc est, ubiq; doctus, diligens, acutus. Et qui in maximis ubiq; primas tenet, in minimis certe posterioreis non tulerit. Porro cum Ioannes Frobenius Louaniēse exemplar suis typis esset imitaturus hoc familiaris colloquij συγγραμμάτιον adijciundum putaui, quo tibi qui nuper Græcari cœpisti, & tyrunculis quibusq; Græcanicæ literaturæ studiosis gratificarer. Nam tale quippiam a me nuper exigere uisus es cum istac iter facerem, nimirum quo possis cum socio studiorum tuorum Barptolemæo Villingiacensi de rebus familiarib9 græce colloqui. Id quod hic libellus te nonnihil edocebit, iam olim a studioso quopiam Græce ac Latine mediocriter callente e dictionarijs non infeliciter omnino concinnatus. Atq;, ut rem intelligas, is, quisquis fuit, opusculum consarcinauit tribus distinctum libris ceu præfatiuncula, quæ huic libello præponi solet, rectius in operis frontispicio collocanda, testatum reliquit.

quit, Primo uocabula complexus iuxta capita rerum instar Iulij Pollucis, hunc in modum, θεῶν ὀνόματα, hoc est, Deorũ nomina. περὶ τῶν ἐν τῷ ᾅδῃ, hoc est, De hijs quæ apud inferos. περὶ θεοσεβείας, hoc est, de religione. περὶ ναῶν ἱερῶν, hoc est, de ædibus sacris, & sic deinceps. qui liber etiamnum extat, utinam tam doctus, q̄ꝫ certe posset esse studiosis omnibus utilis, si foret castigatus. Secũdo dictiones iuxta seriem elementariam digessit. Tertio uocabulorum usum docet, orationem ex illis contexens, quem nunc in publicum damus. Nolim tamen hijs te nugis diutius immorari, sed ex optimis autoribus Luciano, Demosthene, Aristophane, mox Græcam linguam purissimam imbibere. Neqꝫ enim ubiqꝫ perinde noster hic atticissat. Quapropter cum hæc lecturus es, iudicio uelim utaris. Porro caue quicquid græce scriptum in manus tuas inciderit, alba (quod aiunt) amussi statim amplectaris. quando, malum, apud Græcos non secus ac apud nos, olim barbaries inualuit, ac tum pessime cũ literis agi cœpit, postq̄ꝫ fratres illis manus sunt admoliti. Ioanni Gallinario Parocho Brisacensi uiro comitate, literis, integritate nemini secundo, nec non Barptolemæo Villingiacensi amico candidissimo, Theseo tuo, plurimam ex me salutē dicas. Bene Vale mi Luca. Basileæ. Nonis Nouembribus. Anno a Christo nato. M. D. XVI.

v316

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΜΙ-ΛΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.

ΣΥΝ ἀγαθῇ τύχῃ καὶ εὐτυχῶς. Ἐπειδὴ
ὁρῶ πολλοὺς ἐπιθυμοῦντας ῥωμαϊσὶ διαλέ-
γεσθαι καὶ ἑλληνϊσί, μήτε εὐχερῶς δύνασθαι,
διὰ τὴν δυσχέρειαν καὶ πολυπλήθειαν τῶν ῥη-
μάτων, τῇ ἐμῇ κακοπαθείᾳ καὶ φιλοπονίᾳ οὐκ
ἐφεισάμην τοῦ μὴ ποιῆσαι ὅπως ἐν τρισὶ βιβλίοις
ἑρμηνευμάτων πάντα τὰ ῥήματα συγγράψαι.
πολλοὺς γὰρ ὁρῶ ἐπικεχειρηκότας, οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν
καθὼς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα αἰτεῖ, ἀλλὰ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας καὶ γυμνασίας ἕνεκα. οὕτως κενὴν καύχησιν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀπήνεγκαν μέχρι τοῦ ἐσχάτου.
δι' ἣν αἰτίαν οὐ τολμῶ πλείονας λόγους ποιῆσαι,
ἀλλὰ βούλομαι ἅπασι φανερὸν ποιῆσαι μηδένα
βέλτιον, μήτε ἀκριβέστερον, πλὴν ἐμοῦ ἐν
τρισὶ βιβλίοις ἃ συνέγραψα. Ὧν πρῶτον ἔστι
τῆς ἡμετέρας ἑρμηνείας ἐν τούτῳ μὲν τῷ
βιβλίῳ πλείονα ῥήματα κατὰ τάξιν τῶν διαφόρων
πραγμάτων συνέταξα. Ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ πάντα
τὰ ῥήματα συνέγραψα κατὰ τάξιν στοιχείων ἀπὸ
τοῦ πρώτου γράμματος μέχρι τοῦ τελευταίου γράμ-
ματος.

Apparet hunc prologum, operis fronti quod trib[us] constabat libellis, quibus de Rhenanus in proxima præfatiun, cula cōmeminit, non huic postremo modo, fuisse ab autore præfixum.

COTTIDIANI COLLOQVII LIBELLVS.

CVm bona fortuna & feliciter. Quoniam uideo multos cupientes latine loqui & græce, neq; facile poſſe propter difficultatē & multitudinē uerborum, meo labore & induſtria non peperci, quo minus facerem, ut in tribus libris interpretamentorum omnia uerba conſcriberem. Multos enim uideo conatos non pro dignitate ſicut ipſa res poſtulat, ſed ſuæ cupiditatis & exercitationis gratia. Sic inanem gloriam a primo abſtulerunt uſq; ad extremum. Propter quam cauſam non ſuſtineo plura uerba facere, ſed uolo omnibus palam facere, neminem melius, neq; exquiſitius, q̄; me, in tribus libris quos conſcripſi. Quorum primus erit noſtræ interpretationis, in iſto quidem libro plura uerba ſecundum ordinem diuerſarum rerum conſtitui. In ſecundo autem omnia uerba conſcripſi ſecundum ordinem elementorum, a prima litera uſq; ad nouiſſimam lit-

Reſpondet uerſus uerſui, dictioni dictio.

Hoc uidetur huius libelli proœmiolum, a superiori præfatione, quæ tribus libris communis est, seiungendum.

ματος. Νῦν οὖν ἄρχομαι γράφειν. ἐπειδὴ νηπίοις παισὶν ἀρχομένοις παιδεύεσθαι, ἀναγκαῖαν εὗρον ἀκρόασιν ἑρμηνευμάτων ὁμιλίας καθημερινῆς, δι᾽ ἧς εὐχερέστερον ῥωμαϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ προσβιβασθῶσι. τούτου ἕνεκεν διὰ βραχέων περὶ ὁμιλίας καθημερινῆς συνέγραψα ἃ ὑποτεταγμένα εἰσί.

Πρὸ τοῦ ὄρθρου ἐγρηγόρησα ἐξ ὕπνου, ἀνέστην ἐκ τῆς κλίνης, ἐκάθισα, ἔλαβον ὑποδεσμίας, σανδάλια ὑπεδυσάμην. ᾔτησα ὕδωρ εἰς ὄψιν νίπτομαι πρῶτον τὰς χεῖρας εἶτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμην, ἀπέμαξα, ἀπέθηκα τὴν μίτραν. ἔλαβον χιτῶνα πρὸς τὸ σῶμα. περιεζωσάμην. ἤλειψα τὴν κεφαλήν μου καὶ ἐκτένισα. ἐποίησα περὶ τὸν τράχηλον ἀναβόλαιον. ἐνεδυσάμην ἐπενδύτην λευκήν, ἐπάνω ἐνδύομαι φαινώλην. προῆλθον ἐκ τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ, καὶ σὺν τῇ τροφῷ ἀσπάσεσθαι τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. ἀμφοτέρους ἠσπασάμην καὶ κατεφίλησα. καὶ οὕτως κατῆλθον ἐκ τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι εἰς τὴν σχολήν. εἰσῆλθον. εἶπον. χαῖρε καθηγητά. καὶ αὐτὸς με κατεφίλησε καὶ ἀντησπάσατο. ἐπιδίδωσί μοι ὁ παῖς ὁ ἐμὸς πινακίδας, θήκην, γραφεῖον. ἐξάγω γραφίδια.

τῷ ἐμῷ

teram. Nunc igitur incipiam ſcribere, quoniam paruulis pueris incipientibus erudiri, neceſſariam uidebam auditionem interpretamentorum ſermonis cottidiani, per quem facilius latine & græce loqui inſtruantur. huius rei gratia paucis de ſermone cottidiano conſcripſi, quæ ſubiecta ſunt.

ANte lucem euigilaui de ſomno, ſurrexi de lecto. ſedi. accepi ſocculos, caligas, calciaui me. popoſci aquã ad faciẽ lauo primo manus, deinde faciẽ, laui. exterſi. depoſui mitram. Accepi tunicam ad corpus. præcinxi me. unxi caput meum & pectinaui. feci circa collum pallam. Indui me ſuper aliam albam, ſupra induo penulam. proceſſi de cubiculo cum pædagogo & cum nutrice ſalutare patrem & matrem. ambos ſalutaui & deoſculatus ſum. & ſic deſcendi de domo. proficiſcor ad ſcholam, introiui. dixi. Salue magiſter. & ipſe me deoſculatus eſt. & reſalutauit. tradit mihi puer meus tabellas, thecam, ſtilum. produco graphium.

meo loco

τῷ ἐμῷ τόπῳ καθήμενος, λϊαίνω, περιγράφω πρὸς τὸν ὑπογραμμόν. γραφὰς δὲ δεικνύω τῷ διδασκάλῳ. ἐδιώρθωσεν, ἐχάραξεν. κελεύει με ἀναγινώσκειν. κελευθεὶς, ἄλλῳ δέδωκα. ἐμάνθανον ἑρμηνεύματα. ἀπέδωκα. ἀλλ᾽ εὐθέως ὑπαγόρευέ μοι. ὑπηγόρευσέ μοι. συμμαθητὴς, καὶ σύ φησιν, εἶπον αὐτῷ. ἀπόδος πρῶτον. καὶ εἶπεν ἐμοὶ, οὐκ εἶδες ὅτε ἀπεδίδω πρότερόν σου. καὶ εἶπεν ψεύδῃ. οὐκ ἀπέδωκας. οὐ ψεύδομαι. εἰ ἀληθῆ λέγεις. ἀναδίδωμι. Εν τούτοις κελεύσαντος τοῦ καθηγητοῦ, ἐγείρονται οἱ μικροὶ πρὸς τὰ στοιχεῖα. καὶ τὰς συλλαβὰς κατέλεξεν αὐτοῖς εἷς τῶν μειζόνων. ἄλλοι πρὸς τὸν ὑποδιδακτὴν τάξει ἀποδιδώασιν, ὀνόματα γράφουσι, στίχους ἔγραψαν καὶ ἐγὼ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει ἅμιλλαν ἐξέβαλον. Επειτα ὡς ἐκαθίσαμεν διέρχομαι ὑπομνήματα, γλώσσας, τέχνην. φωνηθεὶς πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀκούω ἐξήγησιν, διάνοιαν, πρόσωπα. Επερωτηθεὶς τέχνην, ἀπεκρίθην, πρὸς τίνα λέγεται, τί μέρος λόγου, ἔκλινα γένη ὀνομάτων, ἐμέρισα στίχον. ὡς δὲ πάντα ἐπράξαμεν ἀπέλυσεν εἰς ἄριστον, ἀπολυθεὶς δὲ ἐπανέρχομαι εἰς τὸν οἶκον. ἀλλάσσω. λαμβάνω ἄρτον καθαρὸν, ἐλαίας, τυρὸν, ἰσχάδας, κάρυα. πίνω ὕδωρ ψυχρόν. ἠριστηκὼς ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὴν

meo loco ſedens,deleo,deſcribo ad
exemplar. ut ſcripſi autem, oſtendo magiſtro,
emendauit, induxit. iubet me legere. iuſ- induxit .i. notauit.
ſus alij dedi, ediſcebam interpretamenta.
reddidi. Sed ſtatim dicta mihi. dictauit
mihi, condiſcipulus,& tu inquit. dixi ei, redde
primum.Et dixit mihi, non uidiſti cum rederem prius
te.& dixit,mentiris,non reddidiſti.non mentior.ſi
uera dicis.dicto.Inter hæc, iubente
magiſtro,ſurgunt puſilli ad elementa.
& ſyllabas dinumerauit eis unus ex maioribus.
Alij ad ſubdoctorem ordine reddunt
nomina,ſcribunt uerſus,ſcripſerunt. & ego in
primo ordine dictatum accepi. Deinde ubi
ſedimus,pertranſeo commentaria, linguas,
artem.uocatus ad lectionem,audio expo-
ſitionem,ſenſus,perſonas.Interrogatus artem
reſpondi,ad quem dicis? quæ pars orationis? decli-
naui genera nominũ,partitus ſum uerſum. Vt autẽ hæc
egimus,dimiſit ad prandium,dimiſſus uero
redeo domum.muto.Accipio
panem candidum,oleas,caſeum,caricas,nuces.Bibo
aquam frigidam.pranſus reuertor iterum ad

σχολὴν, εὑρίσκω καθηγητὴν ἐπαναγινώσκοντα.
καὶ εἶπεν, ἄρξασθε ἀπ᾽ ἀρχῆς.

ΗΤΗΣΑ ὕδωρ εἰς ὄψιν, νίπτομαι πρῶτον τὰς
χεῖρας. εἶτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμην. ἀπέμαξα.
ἀπέθηκα λευκὴν φαινόλην. προῆλθον ἐκ τοῦ κοι-
τῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ ἀσπάσασθαι τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα. ἀμφοτέρους ἠσπασάμην καὶ κατεφίλησα
καὶ οὕτως κατῆλθον ἐκ τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι ἀσπά-
σασθαι πάντας τοὺς φίλους. καὶ ὁ δεσπότης
προερχόμενος ἠπήντησε τῷ φίλῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν
χαίροις γάϊε, καὶ ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ ἀντησπάσα-
το αὐτὸν, λέγων. ἔστι σὲ ἰδεῖν. τί πράττεις; πάντα ὀρθῶς.
πῶς ἔχεις, συγχαίρω σοι οὕτως ὡς ἐμοί. κρι-
τήριον πρὸς τίνα; πρὸς τὸν ταμείαν. οὐκ ἐκεῖ
ἀλλὰ ποῦ; πρὸς τὸν ἀνθύπατον. οὐδὲ ἐκεῖ. ἀλλὰ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας διὰ ὑπογραφῆς τοῦ διέποντος
τὴν ἐπαρχίαν. ποταπὸν δέ ἐστι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;
οὐ πάνυ μέγα, ἔστι γὰρ χρημάτων ὅλον εἴδης.
εἰ σχολάζεις, παρέδρευσον ἡμῖν; οὐ κρίται γὰρ ἡμέ-
ραν ἡμῖν ἔδωκαν τὴν σήμερον. ἀπόφασις εἰρη-
μένη. διὸ βούλομαι σοῦ παρόντος περὶ τῆς δίκης σὺν
τοῖς συνηγόροις σκέψασθαι. παρέλαβες; παρέλαβον.
τίνας; τοὺς σοὺς φίλους. καλῶς ἐποίησας. συνέταξας;

περὶ

ſcholam, inuenio magiſtrum prælegentem & dixit, incipite ab initio.

POPOSCI aquam ad faciem. lauo primo manus. deinde faciem. laui. extersi. depoſui albam penulam. proceſſi de cubiculo cum pædagogo ſalutare patrem & matrem. Ambos ſalutaui & deoſculatus ſum. & ſic deſcendi de domo. Eo ſalutare omnes amicos. Et dominus procedens, obuiauit amico ſuo, & dixit. Salue Caie. & tenuit eum & reſalutauit eum, dicens. Eſt te uidere, quid agis? Omnia recte. Quomodo habes? Gratulor tibi ſicut mihi, Iudicium, ad quem? ad queſtorem? non ibi. Sed ubi? ad proconſulem? nec ibi, ſed ad magiſtratus ex ſubſcriptione præſidis prouinciæ. Quale autem eſt ipſum negocium? non ualde magnum, eſt enim pecuniarũ, ut totum ſcias. Si uacat tibi, adeſto nobis. Iudices enim diem nobis dederunt hodiernum. Sententia dicta. Quare uolo te præſente de cauſa cum aduocatis tractare. Adhibuiſti? adhibui. quoſnam? tuos amicos. Bene feciſti. Conſtituiſti?

περὶ ποίαν ὥραν; ἐν ποίῳ τόπῳ; ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν τῇ στοᾷ, ἐγγὺς τῆς στοᾶς τῆς νίκης. μετ' ὀλίγον ἐκεῖ ἔρχομαι. ἀλλὰ παρακαλῶ ἐν νῷ ἔχῃς. ἀμέριμνος ἔσο. ἐμοὶ μελήσει. ἄγωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν τραπεζίτην, λάβωμεν παρ' αὐτοῦ δηνάρια ἑκατὸν. δῶμεν δικολόγῳ τιμικῶ καὶ τοῖς συνηγόροις, καὶ τῷ νομικῷ, ἵνα σπουδαιότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. οὗτος ἐστὶ λάβε παρ' αὐτοῦ τὸ κέρμα καὶ ἀκολούθει καθὼς συνεταξάμεθα. πάρεστι γάϊος. συνκαλέσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν συμβουλήν. ἐνθάδε ἔχομεν τὰ ἀσφαλίσματα. παρήγγειλας αὐτῷ; παρήγγειλα, ἐμαρτυροποίησας; ἐμαρτυροποίησα. ἕτοιμος ἔσο. ἕτοιμος εἰμί. καὶ ὁ ἀντίδικος ἐντυχεῖν ἐθέλει. σιώπησον. σιωπῶ. σιωπὴν ἔχετε. ἀκούσωμεν τὴν ἀπόφασιν. ἤκουσας ὅτι ἐνικήσαμεν. γάϊε κύριε τί ἐπιτάσσεις. μήτι ἔχεις χρήματα εὐχεροῦντα, τί χρείαν ἔχεις δανείσασθαι; εἰ ἔχεις, χρῆσον μοὶ πέντε δηνάρια. κἂν μὴ ἔχηκα ὅθεν δήποτε ἐξεπλήσω ἄν. ἐνέχυρον θέλεις; μὴ γένοιτο. χειρογράφησόν μοι, σὲ εἰληφέναι. ποίοις τόκοις. οἷς θέλεις. ἐχειρογράφησα. χαριτάς σοι ὁμολογῶ, σφράγισον. ἐσφράγισα. ἀριθμῶ. δοκίμασον. ἐδοκίμασα. καθὼς ἔλαβες δόκιμον

ἀπόδος,

circa quam horam? In quo loco? In foro. in
porticu iuxta, porticum uictoriæ. paulopoſt illuc
uenio. Sed rogo in mente habeas. Secu-
rus eſto. mihi curæ erit, eamus nos ad nummu-
larium. capiamus ab eo denarios centum, demus
cauſidico honorario & aduocatis & iuriſperito,
ut ſtudioſius defendant nos. Iſte eſt.
Accipe ab eo nummos & ſequere, ſicut con-
ſtituimus. adeſt Caius. conuocemus
ipſum ad conſilium. hic habemus in-
ſtrumenta. denunciaſti ei? denunciaui
teſtatus es? teſtatus ſum. Paratus
eſto, paratus ſum. & aduerſarius interpellare uult.
Tace. taceo. ſilentium habete, audiamus
ſententiam. audiuiſti quia uicimus Caie domine.
Quid imperas? Nunquid habes pecunias opportunas?
Quid opus habes mutuari? Si habes, commoda
mihi quinq; ſeſtertia. Et ſi non habuiſſem undecunq;
expleuiſſem. pignus uis? Abſit. Ca-
ue mihi, te accepiſſe. quibus uſuris? quibus
uis. Caui. Gratias tibi ago.
Signa. ſignaui. Numero. pro-
ba. probaui. Sicut accepiſti, probum

ἀπόδος. αὐτό σοι ἀποδώσω καὶ ἱκανοποιήσω.

καλὴ ἡμέρα. ἦλθες; ἦλθον. ἔλαβες; ἔδωκας αὐτῷ; ἔδωκα. μήτινος χρεῖαν ἔχεις; σὲ ὑγιαίνειν. ἐὰν θέλεις ἐλθὲ μετ' ἐμοῦ. ποῦ; πρὸς φίλον τὸν ἡμέτερον λύκιον, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν. τί γὰρ ἔχει; ἀρρωστεῖ. ἀπὸ πότε. δὲ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνέπεσεν. ποῦ μένει; οὐ μακρὰν. περιπάτει. αὐτή ἐστιν νομίζω ἡ οἰκία. αὐτή ἐστιν. ἰδοὺ ὁ θυρωρός. ἐρώτησον αὐτὸν εἰ δυνάμεθα εἰσελθεῖν καὶ ἰδεῖν τὸν κύριον αὐτοῦ. κἀκεῖνος εἶπεν. τίνα ζητεῖτε; τὸν δεσπότην σου. περὶ τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐληλύθαμεν. ἀνάβατε. πόσας κλίμακας; δύο. εἰς τὰ δεξιὰ κρούσατε, εἰ μέντοιγε ἦλθεν. προεληλύθει γάρ. κρούσωμεν. ἴδε τίς ἐστιν. χαίρετε πάντες. τὸν κύριόν σου θέλομεν ἐπισκέψασθαι. γρηγορεῖ; μήνυσόν μοι. κἀκεῖνος εἶπεν. οὐκ ἔστιν ὧδε. τί λαλεῖς; ἀλλὰ ποῦ ἐστιν; ἐκεῖ κατέβη εἰς τὸν δαφνῶνα διακινῆσαι. συγχαίρομεν αὐτῷ. ὅταν ἔλθῃ, εἰπὲ αὐτῷ, ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν χαίροντας ἐληλυθέναι περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, ὅτι πάντα ὀρθῶς ἔχει. οὕτως ποιήσω. σὺ ποῦ ὑπάγεις, εἰς τὴν οἰκίαν σπεύδω. διὰ τί ἐπεζήτησας; ἄν σοι ἡδὺ ἐστι, σήμερον παρ' ἐμοὶ ἀρίστησον χρησίμως. οἴνῳ καλῷ οἰκιακῷ χρώμεθα. οὕτω γενέσθω. ἐν ὥρᾳ οὖν ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς.

redde. id tibi reddidero & ſatiſfaciam.
Bona dies. Veniſti? ueni. accepiſti? dediſti
ei? dedi. Num aliquid opus habes? te ualere.
Si uis ueni mecum. quo? ad amicum
noſtrum Lucium. Viſitemus eum. Quid enim
habet? ægrotat. ex quo? a paucis diebus inci-
dit. ubi manet? Non longe. ambula. hæc eſt
arbitror domus. hæc eſt. Ecce ianitor. Interroga
eum ſi poſſimus ingredi & uidere dominum eius.
Et ille dixit, quem quæritis? dominum tuum. Pro
ſanitate ipſius aduenimus. Aſcendite. quot ſca-
las? duas. ad dexteram pulſate, ſi tamen uenit,
proceſſerat enim. pulſemus. uide quis ſit. Saluete
omnes. Dominum tuum uolumus uiſitare. ui-
gilat? Nuncia mihi. Et ille dixit. Non eſt hic.
quid loqueris? Sed ubi eſt? Illic, deſcendit ad lau-
retum, deambulare. Gratulamur ei. Cum uenerit, dicito
illi, nos ad ipſum gratulantes aduenisse
pro ſanitate eius, quia omnia recte habent. Ita
faciam. Tu quo uadis? In domum feſtino. qua-
re inquiſiſti? Si tibi ſuaue eſt, hodie apud me pran-
de frugaliter uino bono domeſtico utamur.
Ita fiat. Temporius itaq; ueni ad nos,

quando

ὅθότι θέλεις, πέμψον πρὸς ἡμᾶς. ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰμί. οὕτω γενέσθω ἡμῖν. σὺ παιδάριον ἀκολούθησόν μοι, εἰς τὸ κρεοπωλεῖον, τίποτε ἀγοράσωμεν εἰς ἄριστον. ἐπερώτησον πόσους ἰχθύας. δηναρίων δέκα. σύ παιδάριον ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν ἵνα δυνηθῶμεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ λαχανοπωλεῖον, καὶ ἀγοράσαι λάχανα, ἅπερ ἀναγκαῖ εἰσιν, καὶ ὀπώρας συκάμινα. σῦκα. μῆλα περσικὰ. ἀπίους, τρικόκκια. ἰδοὺ ἔχεις πάντα ἃ ἠγοράσαμεν. ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν, καλεσάτω τὶς τὸν μάγειρον. ποῦ ἐστὶν; ἄνω ἀνῆλθεν. καὶ τί θέλει; καταβάτω ὧδε. ἆρον, ὄψησον ἐπιμελῶς τὰ προσφάγια. ἄρτυσις καλὴ γενέσθω. ἐνέγκε τὴν κλεῖδα καὶ λίχνους, γάρον πρῶτον καὶ δεύτερον, ὄξος δριμὺ, γλεῦκος, οἶνον λευκὸν καὶ μέλανα, παλαιὸν, ξύλα ξηρὰ, ἄνθρακας, ἀνθρακίαν, ἀξίνην, σκεύη, λωπάδα, χύτραν, λέβητα, ἐσχάραν, πῶμα, θύαν. σὺ δὲ παιδάριον ὕπαγε πρὸς τὸν γάϊον καὶ εἰπὲ αὐτῷ. ἐλθὲ ἐκεῖθεν. λουσώμεθα. ὕπαγε, τρέχε ταχέως, ποίησον. ἐγένου πρὸς αὐτὸν; ἐγενόμην. ὅπου ἦν; εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάθητο. καὶ τί ἐποίει; ἐφιλολόγει. καὶ τί εἶπεν. ἐκδέχου με ἔρχοντα. καὶ ἀκολουθῶ. ὕπαγε πάλιν καὶ εἰπὲ αὐτῷ, πάντες ὧδε εἰσίν. σὺν αὐτῷ ἐλθέ. ὑμεῖς τέως σώθετε ἐπιμελῶς τὰ ὑάλινα καὶ τὰ χαλκώματα, ὕδωρ, καὶ ῥίψατε ἔξω. θέλω ἰδεῖν, ὡς οἱ νεανίσκοι. ἤδη ἔσρωσα. πάντα ἕτοιμα εἰσίν. οὐδέπω ἦλθεν. ἄπελθε.

εἰπὲ αὐτῷ,

quando uis, mitte ad nos. In domo ſum. Sic fiat nobis. Tu puer ſequere me ad macellum. aliquid emamus ad prandium. Interroga, quot piſces. denariorum decem. Tu puer perge in domum, ut poſſimus ire ad olitorium, & eme/re olera, quæ neceſſaria ſunt, & poma, mora, ficus, mala, perſica, pira, tube/res. Ecce habes omnia quæ emimus, uade in domum. uocet aliquis coquum, ubi eſt? Surſum aſcendit, & quid uult, deſcendat huc. Tolle, coque diligenter pulmenta. conditura bona fiat. affer clauem & lucernas, liquamẽ primũ & ſecundũ, acetũ acre, muſtum, uinũ album & nigrũ uetuſtum, ligna ſicca, carbones, prunã, ſecurem, uaſa, patinã, ollam, lebetem, craticulã, opculũ, mortariũ. Tu uero puer uade ad Caiũ & dic ei. Veni inde, lauemus. Vade curre uelociter. fac. Fuiſti apud eum. fui. ubi erat? In domo, ſedebat. Et quid faciebat? ſtudebat. Et quid dixit? Expecta me uenientẽ, & ſequor. uade rurſus & dic ei. Omnes hic ſunt. Cum eo ueni. uos interim componite diligenter uitrea uaſa, ærea, aquã, & ꝓijcite foras. uolo uidere quẽadmodũ iuuenes. iam ſtraui. omnia parata ſunt. Neq; dum uenit. uade

εἰπὲ αὐτῷ, ὀψὲ ἡμᾶς ποιεῖς ἀριστῆσαι. ἰδοὺ ἦλθε. συνάντησον αὐτῷ, παρακάλεσον αὐτὸν, τί ἔξω ἕστηκας; κατάγετε σάβανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύστραν, προσόψιον, ποδεκμάγιον, λήκυθον. προάγετε. λάβετε τὸν τόπον. ποῦ κελεύεις; εἰς τὸ δημόσιον ἢ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ; ὅπου κελεύετε. ὅτε ὑπάγομεν διηγήσομαί σοι. ἐγείρου, ἄγωμεν. μήτι θέλεις ἐλθεῖν εἰς ἀπόπατον; καλῶς με ὑπέμνησας. ἡ κοιλία με ἐπάγει. ἄγωμεν λοιπόν. ἔκδυσόν με, ὑπόδησόν με. σύνθες τὰ ἱμάτια. περίβαλε. τήρει καλῶς. μὴ νυστάξῃ διὰ τοὺς κλέπτας. ἅρπασον ἡμῖν σφαῖραν. γυμνασθῶμαι θέλω ἐν τῷ κηρώματι. δεῦρο. παλαίσωμεν διὰ χρόνου, μιᾷ ῥοπῇ. οὐκ οἶδα. οὐδὲ δύναμαι. πάλαι γὰρ πέπαυμαι τοῦ παλαίειν. ὅμως πειράζω εἰ δύναμαι. ἐλαφρῶς κεκοπίακα. ἄλειψον. ἤλειψα. ἀλείφομαι. τρίψον. ἱδρεῖς; ἱδρῶ, ἐκλέλυμμαι. κατάβα. ἔξελθε λοιπόν. βάλλε σεαυτὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν ὑπαίθριον. κολύμβησον. ἐκολύμβησα. περίχεε σαυτὸν. περιέχεον. ἀνέλαβον. ἐπίδος ξύστραν, περικατάμαξόν με, κατάμαξόν μοι κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας. δὸς σανδάλια, ὑπόδησόν με. ἐπίδος ἐπικάρσιον. καλῶς ἐλούσω. καλῶς σοι ἔστω. δότε ὧδε θρόνους, δίφρους βάθρον, δίεδρον, προσκεφάλαιον. καθέζου. κάθημαι. τί ἕστηκας; πλῦνον ποτήριον ὕδατι θερμῷ. συγκέρασον. πάνυ γὰρ διψῶ. κέρασον πᾶσι. τίς, τί θέλει. ἢ ἀρτυτὸν,

ἢ καρηνὸν

dic ei, Sero nos facis prandere. Ecce uenit, occurre
ei. Roga ipsum, quid foris stas? Affer sa-
bana ad balneum, strigilem, facialem, pedalem, ampul-
lam. Procedite, capite locum, ubi iubes? in publi-
co an in priuato, ubi iubetis. quando uadimus
narrabo tibi. Surge eamus. Nunquid uis uenire ad
secessum? Bene me admonuisti. uenter me
stimulat. Eamus. Iam exue me, Calcea me. Compone
indumenta. cooperi. serua bene, ne dormita propter
fures. Rape nobis pilam. Exerceri
uolo in ceromate. ueni luctemur per tempus,
uno momēto. nescio, neq; possum, iandudum em̄ destiti
luctari. tamen tento si possum, leuiter fatiga-
tus sum. unge. unxi. ungam me. frica. sudas? sudo.
deficio. descende. exi iam. Mitte teipsum in
piscinam subdialem. Nata. nataui.
perfunde teipsum. perfudi. resumpsi. porrige strigilē, abster-
ge me. Terge mihi caput & pedes,
da caligas. Calcea me. adijce amiculum. be-
ne lauisti. bene tibi sit. date huc sedes, sellas,
scamnum, bisellium, ceruical. sede. sedeo. Quid
stas? laua calicem aqua calida. misce,
ualde em̄ sitio. misce omnibus. quis, quid uult, uel cōditū,

 uel carenum?

ἢ καρηνόν. αὐτὸ ἐκείνῳ κέρασον. σὺ τί θέλεις; πλώον ποτήριον, κέρασόν μοι θερμόν. μὴ ζεστὸν μήτε χλϊαρὸν ἀλλὰ συγκέρασον. βάλλε νεαρόν. πρόσθες ἄκρατον. τί στήκετε. καθέζεσθε. ἐὰν θέλετε ἀναπέσωμεν. ποῦ κελεύεις; ἐν πρώτῳ τόπῳ ἀνάπεσον. δὸς μοὶ γεύσασθαι μαλαχὰς ζεστάς. ἐπίδος μοι χειρομάγιον. κομίσατε. ἴδε εἰ ἔχεις πεπεράτον. ἐπίβαπτε. χρῶμαι. χρῶ. δὸς συκωτὸν τρυφερόν, κίκλας, γαλίκρεας, θρύδακας. εἷς δὲ ὑμῶν ἄρτον κλάσει. κλάσον ψωμούς. δειπνήσατε. πάντως ἐκεῖνος ἄξιός ἐστι παρ' ἡμῖν δειπνῆσαι. δὸς ταρίχιον, τριχίους, λόβϊα, ὄρμινον μετὰ γάρου, γογγυλωτὸν, ὄρνιν ὀπτὴν, ψιλήπλευρα διὰ ζωμόν, τεμάχια, δέλφακα ὀπτὸν, θὲς τὸν δίσκον μετὰ τρωξίμων, ῥαφάνους, ἡδύοσμον, ἐλαίας λευκὰς, καὶ τυρὸν νεαροπαστόν, οἴδνα, μύκητας. τοῖς ὑπηρετήσασι δότε δειπνῆσαι, καὶ τῷ μαγείρῳ, καὶ τραγήματα, ὅτι καλῶς ὑπηρέτησεν. δότε ὕδωρ εἰς χεῖρας. κατάμαξον τὴν τράπεζαν. πρόσφατον δὸς ἁπλοπότην, δὸς ἄκρατον. κέρασον θερμὸν εἰς τὸ μεῖζον, εἰς τὸ μικρόν. ἡδέως. ἐλπίζω γὰρ ἄλλην ἰδεῖν ἐὰν ἐπιτρέπῃς. προπίνω σοι. καλῶς. λαμβάνω ἀπὸ σοῦ ἡδέως. διὰ τί οὐ πίνεις; πίε κύριε. ᾔτησα καὶ οὐδείς μοι δέδωκε. δὸς ἡμῖν γλυκέα πλακοῦντα. ἀρκεῖ ἡμῖν. ἄγωμεν λοιπόν.

ἄψον

uel carenum, ipſum illi miſce. Tu quid uis? laua
calicem, miſce mihi calidum, non feruens neq; tepidum,
ſed temperatũ. mitte recentem, adijce merum. Quid ſta-
tis? Sedete. ſi uultis diſcumbamus. ubi iubes?
In primo loco diſcumbe. da mihi guſtare maluas
ferueutes, porrige mihi mappã, afferte. Vide nũ habeas pi-
peratum. Intinge. utor. utere. da ficatum te-
nerum, turdos, glandulas, lactucas. unus ex uobis pa-
nem frangat. frange quadras, cœnate, profecto
ille dignus eſt apud nos cœnare, da ſalſum,
ſardinas, lobia, cyma cum liquamine, rapatum, gallinam
aſſam, offas iuſcellatas, copadia, porcellum
aſſum. pone diſcum cum ſcarijs. radices. men-
tam. oliuas albas, & caſeum, proſalſum, tubera,
fungos. miniſtrantibus date cœnare, &
coquo, & bellaria, quia bene miniſtrauit.
date aquam ad manus. Exterge menſam.
recentem da phialam, da merum. miſce
calidum in maius, in paruum. libenter. Spe-
ro enim aliam uidere ſi permittas. propino tibi.
bene. accipio a te libenter. ut quid non bibis?
bibe domine. petiui & nullus mihi dedit. da nobis
dulcem placentam. Sufficiat nobis. Eamus iam.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.

ἅψον λαμπάδα. λαβέ. καλῶς ἡμᾶς εἶχες.
παιδίον ἐλθὲ, σύλλεξον ταῦτα πάντα, τοῖς ἰδίοις
τόποις ἀπόθου ἐπιμελῶς. στρῶσον τὴν κλίνην.
ἐστρώσαμεν, καὶ δι' αὐτὸ σκληρόν ἐστι, ἐξετινάξαμεν
καὶ προσκεφάλαιον ἐμαλάξαμεν. ἐπειδὴ γὰρ
ὀκνηρῶς ἃ ἀναγκαῖα εἰσὶν, μηδεὶς ἔξω διανυ-
κτερεύῃ ἢ ἐξέλθῃ. ἐὰν τινὸς φωνῆς ἀκούσω,
οὐ συγχωρήσω. ἀναλάβετε ἡμᾶς. κοιμᾶσθε
καὶ ἀλεκτρυοφωνίᾳ με ἐξυπνήσατε ἵνα ἐκδράμω.

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕ-
ΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΕΛΟΣ

Accende faculam. ſume. bene nos habuiſti.
Puer ueni, collige iſta omnia, ſuis
locis repone diligenter. Sterne lectum.
Strauimus. & ob idipſum durum eſt. excuſſimus
etiam puluillum molliuimus. Quia enim
ſegniter, quæ neceſſaria ſunt, nemo extra per-
noctet, aut exeat. Si cuius uocem audiero,
non parcam. Recipite uos, quieſcite.
& gallicinio me excitate ut excurram.

LIBELLI COTTI-
DIAN. COLLOQ.
FINIS.

BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIVM.
MENSE VIIIIBRI. AN.
M. D. XVI.

γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις.

Prudens simplicitas amorq; recti.

הֱיוּ עֲרוּמִים כַּנְּחָשִׁים וּתְמִימִים כַּיּוֹנִים

ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

...eum. Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in Syon. Ibi confregit potentias arcuum, scutum, et gladium, et bellum. Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati omnes insipientes corde. Dormierunt sompnum suum: et nichil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua, Deus Iacob...

...cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse est autem misericors: et propitius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos. Et habundavit ut averteret iram suam: et non accendit omnem iram suam. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens. Quotiens exacerbaverunt eum in deserto: in ira conci...

los. Viam [illegible] semite ire sue: non pepercit a[...]
de animabus eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primi
tias omnis laboris eorum in tabernaculis cham. Et ab
stulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tam
quam gregem in deserto. Et deduxit eos in spe
et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.

ab insipiente [illegible] die. Ne obliuisc[...]
uoces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te
[ode]runt ascendit semper.
Confitebimur tibi deus confitebim[ur]
et inuocabimus nomen tuum. Nar[ra]
bimus mirabilia tua cum accepero temp[us]
ego iusticias iudicabo. Liquefacta est te[rra]